Tizenhatodik évfolyam. 10-ik szám.

ELŐFIZETÉS
HELYBEN:
Egy évre . . . . . 24 korona.
Egy hóra . . . . . 2 korona.
VIDÉKEN:
Egy évre . . . . . 28 korona.
Egy hóra . . . . . 2 k. 40 f.
HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fil. minden következőnél 16 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában
TELEFON-SZÁM: 357.
KIADÓHIVATAL:
Aradi Nyomda Részvény-Társaság.
József főherczeg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901. | FELELŐS SZERKESZTŐ: Stauber József. | Szombat, január 12.

Az emberszeretet nevében!

Az éhezők nevében hangzott el a felhivás, hogy adjunk ingyen kenyeret mindazoknak a szerencsétleneknek, kik a zord téli időben nélkülöznek és szenvednek. És a felhivás meginditotta a sziveket, elhangzott közönségünk minden rétegébe és nemes versenyre kelve sietnek sokan, hogy enyhitsék a szegények hajlékába beköszöntött nyomort.

A külvárosok területén, de a belváros pinczehelyiségeiben is el kell szorulnia a szivnek, ha látja az éhségtől sápadt arczokat, az enervált gyermekeket, kik egy falatka kenyér után sóvárognak fütetlen, hideg férőhelyekben. Nagy, végtelen nagy a nyomorúság és az emberszeretet gyakorlásában késedelmezni nem lehet.

E szerencsétlenek érdekében hangzott el felhivásunk az emberszeretet szent nevében és ime az adakozásokról szóló kimutatás fényes jelét adja annak, hogy mint mindenkor, amidőn nemes és jótékony ügyért, a valódi nyomor enyhitéséért appelláltunk a közönség áldozatkészségére, ugy most is impozáns módon nyilatkozott meg a nagy közönség jótékonysága.

Büszkeség tölti el keblünket, mert áthatott bennünket az a meggyőződés, hogy a jótékonyság gyakorlásában lelkes közönségünk megható módon veszi ki a maga részét. Ime, a lapunk más helyén közzétett kimutatás ragyogó számokkal ad hirt arról, hogy a szegények érdekében tett felhivásunknak mily szép foganatja lett.

Bis dat, qui cito dat! Talán sohasem volt igazabb értelme e közmondásnak, mint most, amidőn az egész országban a nyomor enyhitésére siet mindenki, akinek a kedvező sors a jótékonyság gyakorlására tehetséget adott. Évek hosszu sora óta nem köszöntött be oly szigorusággal a tél, és a hideg dermesztő hatása régen nem sorvasztotta a szegények életét oly erővel mint most.

A helyzet eme sötétségében mindazok nevében, akiknek éhsége ez adományok által kielégitésre talál, a legforróbb köszönetünknek adunk kifejezést. Boldogitó érzet az, ha a nyomor enyhitéséhez hozzájárulhatunk, mert a jó tett istennek kedves.

A kenyér-kiosztást már legközelebb megkezdjük — jöjjenek el oda mindazok, kiket a szükség nyom, kiket a nélkülözés meglátogatott és a jótékony kéz müködésében győződjenek meg arról, hogy embertársaik nem engedik őket elveszni; győződjenek meg arról, hogy két kézzel sietnek segitségükre azok, kiket földi javakkal bővebben megáldott a sors.

Amde jöjjenek el azok is, akik adakoznak, lássák, hogy mily nagy nyomort enyhit jótékonyságuk és e tapasztalatot vigyék be a családi otthonba, öntsék be gyermekeik szivébe ezt a boldogitó érzést és ezzel többet tettek gyermekeik nevelésére, mint a száraz tudományokra való tanitással.

Adakozzunk az éhezőknek!

TÁRCZA.

Musolino, az olasz briganti.

— Egy élet regénye. —

Az egész világon ismeretessé lett már Giuseppe Musolino neve, a csodálatosan kalandos sorsu kalabriai brigantié, akit régóta hasztalanul üldöz a karabinirek serege. Valóságos legenda-kör vette már körül ezt a sok tekintetben rendkivüli tulajdonságokkal biró embert, akiben ujra feltámadt a mesés Rinaldo Rinaldini hatalmas alakja, anélkül azonban, hogy a bandita elnevezéshez füződő aljasságokat is egyesitené magában. Husz esztendős kora óta mostanáig regényesebbnél regényesebb epizódokból szövődött össze életének páratlanul kalandos története. Roberto Bracco, a nálunk is ismeretes olasz drámairó összegyüjtötte ezeket az epizódokat, amelyekből most megragadó képet festett Musolinóról egy nagyobb közleményében. Lássuk e képnek legszinesebb vonásait.

Husz esztendős volt Giuseppe Musolino, amikor a reggio-kalabriai esküdtbiróság elé került unokafivérével együtt, gyilkossági kisérlet vádja miatt. Magát huszonegy esztendei fegyházbüntetésre, unokafivérét, akire czinkosság gyanuja hárult, hét esztennei börtönre itélték. Alig hirdették ki ezt az itéletet, egy szép, fiatal nő rohant az esküdtek elé, kitarta felejük munkában megedzett, izmos karjait:

— Gazemberek! — kiáltotta. Ártatlan embert itéltetek el!

A másik pillanatban, hatalmas, kétségbeesett sikoltással halva rogyott össze. Musolino unokahuga és kedvese volt e nő, akinek halálával ártatlan magzata is sirba szállt, mielőtt megpillanthatta a napvilágot.

Ez a jelenet rettenetes hatással volt az esküdtekre is, a hallgatóságra is. Mindenkinek rátapadt a szeme a szerencsétlen nőre, ki mozdulatlanul feküdt a padozaton, az esküdtek lábánál. Kibomlott, sürü hajának sátora befödte megsárgult arczát. Musolino maga is rémülettel meredt holt kedvesére, mialatt görcsösen kapaszkodott bele a rácsozatba, mely a vádlottak padja előtt volt. Arcza eltorzult s délczeg termete egészen összeroskadt; tántorogni kezdett, néhány pillanat mulva azonban visszanyerte erejét, azután vádlója, egy községbeli paraszt felé fordulva igy kiáltott indulattól remegő hangon:

— Hallod! Az esküdtek huszonegy esztendei fogház-büntetést mértek rám. Mikor kikerülök börtönömből, negyvenegy éves leszek. Jól jegyezd meg, amit most mondok. Menekülj bár a föld tulsó végére, üldözni foglak és a kezeim közé kaparitalak, akkor azután kitépem a szivedet! S ha már te elpusztultál volna az alatt, maradékaidat tépem szét

Gunyos mosolygás volt a válasz erre a rettenetes fenyegetésre.

Az itélet nagy megütődést keltett szigorusága miatt. Az emberek két pártra oszlottak, az egyik körömszakadtáig erősitgette Musolino ártatlanságát, a másik, ha hitt is a bünös voltában, mégis szánalmat érezett az ifju iránt, akit ilyen nagy szigorusággal büntettek meg gyilkossági kisérlet miatt. Hogy valóban bünös volt-e máig sincs kétségtelenül kideritve. Sokat ártott neki az, hogy a községbeli polgármester, ugy mondják politikai okokra visszavezethető bosszuból, igen rossz erkölcsi bizonyitványt állitott ki róla. Két földije pedig hamis esküt tett ellene, mert a váeaskodó gabonával és olajjal megvesztegette őket. Musolino maga kereken tagadta a vádat s annyi bizonyos, hogy annakelőtte semmi okot nem szolgáltatott rá, hogy ebbeli állitását kétségbe vonják.

Mindig becsületes, munkás ember volt s mint szegény korcsmáros fia, hasonló sorsu társaival egyetemben favágással kereste kenyerét. De mi volt hát az a bün, amelylyel gyanusitották? Ugy történt az eset, hogy az apja korcsmajában összeveszett kártyázás közben két fiatal legény: Zaccali Vincenss és Antonio Romeo, mindkettő jó pajtása Musolinonak, ki nagy ügygyel bajjal szét is választotta őket hamarosan. A kettő közül mégis jobban huzott a szive Romeohoz s ugy látszott, mintha neki

---

Az Aradi Közlöny ujévtől kezdve minden előfizetőjét bebiztositotta balcset ellen. És pedig halál esetére 3000 koronára, rokkantság esetére szintén 3000 koronára.

Tereferék a politikai életből.

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Budapest, január 11.

A politikai klubélet nem sokban különbözik a parlamentétől. A politikai tudósitóknak nem sok utánjárásra van szükségük, hogy pontosan megtudják, mi történik a pártklubokban. Ehez csupán politikai összeköttetés, jó modor, szimpatikus megjelenés és feltétlen diszkréczió, szükséges. Persze mindez a tulajdonság nem mindenkiben van meg. De a ki dicsekedhetik vele, az előtt nincs nehézség. A melyik ujságiró tudja, hogy mit szabad és mit nem szabad megirni, mit illik és mit nem illik megörökiteni az utódok számára, annak a legválságosabb politikai időkben is nyert ügye van.

Csendes napokon az ilyen ujságirót szivesen látják benn a klubban is. Ha pedig puskapor van a levegőben, akkor a szimat és a politikai jóbarátok segitenek és rántják ki az embert a bizonytalanság és tudatlanság egyiptomi sötétségéből.

A szabadelvüpárt legkevésbé zárkózhatik el a nyilvánosság elől. Sokkal több tagja van, semhogy titkolózhatnék. Aztán meg az igazi államtitkokat ugy sem mondják el a nagyfejüek — csak az intimusoknak. Ezek pedig, ha nagyon tapogatózik az ember, egy-egy sejtelemszerü, talán lehelletszámba menő megjegyzéssel rázzák le a kiváncsi riportert.

A Kossuth-pártban oly gyakoriak az eltérő nézetek, hogy az embernek csupán azt kell kitudnia, kik a duzzogók. Mikor pedig egyáltalán nem lehet megtudni semmit és a szolgák uniszono hangoztatják: „Nem lehet kérem az urakkal beszélni, el vannak foglalva“ — no akkor biztosra lehet venni, hogy benn ferbli parthie van és sem *Leszkay*, sem *Kubik* nem szeretik a kibiczeket.

Az Ugron-párt titkaira senkisem kiváncsi. Azokat mindig hüségesen elmondja *Polónyi* Géza. Vagyis elmondta eddig. Hogy ezután, hogy lesz, majd kitudódik.

Másként áll a dolog a néppárttal. Ez sötét és titokzatos, mint maga *Molnár* János, a néppárt ex-elnöke.

A klub szolgájának ez az állandó napiparancsa:

— Lélek az ajtón se be, se ki!

Minden pártklubban külön szobájuk van az ujságiróknak. Még a néppártban is — három mértföldnyire a klubtermektől, — nehogy akárcsak véletlenül *Major* Ferencznek egy státusférfiui megjegyzése is avatatlan fülekhez jusson.

Aztán szófukarok, titkolózók, ovatosak és gyanakvók. Minden ujságiróban halálos ellenséget látnak s ezek aztán nem is szivesen járnak ide. Aztán arra való a telefon. Bátran oda lehet csengetni a nap bármely órájában. A válasz biztos.

— Halló! Ki van ott?

— Mi tetszik!

— Kihez van szerencsém?

— Itt Molnár János.

— Itt Z. B. ujságiró.

— Mi ujság méltóságos uram?

— Semmi!

— De hiszen pártértekezlet volt.

— Már kiadtuk a kőnyomatosnak.

— Valami részletet nem tudhatnék meg.

— Nincs!

És ezzel bezárul az értekezés — mindig kivétel nélkül. Máshoz hozzáférni sem lehet, mert Molnár János ott gubbaszt a telefonnál, mint egy valóságos — pók. A telefoncsengetés olyan itt, mint mikor a légy megrezditi szárnyával a pók hálóját. Hopp! Itt vagyok! Mi kell. Sokat okoskodsz?! Hamm! Bekaplak!

— Mondják, hogy egy ismert ujságiróval a következő összekoczczanása volt az apát urnak:

— De hát mi tetszik az uraknak? — kérdezte ingerülten.

A szokatlan hangra szokatlan válasz következett.

— Képviselő uram! Én tiz éve vagyok országgyülési tudósitó. Eljárok a klubbokba és sokszor elbeszélek Tisza Kálmánnal, Wekerlével, Széll Kálmánnal, Szilágyi Dezsővel és azt hiszem, ez igy lesz akkor is, amikor mi már Molnár képviselő urra emlékezni sem fogunk,

Erre elnevette magát az apát ur.

— Biz az meglehet! — szólt

Mégsem olyan veszedelmes tehát Molnár János, mint a milyennek látszik.

TÁVIRATOK.

—

A transzváli kérdés.

London, jan. 11. A Daily Mail jelenti Fokvárosból tegnapról: Az az 5000 bur, a kiről néqány hét előtt jelentették, hogy a német határ felé kivándorolnak, délnek fordult és most a Fokgyarmat szivébe nyomul elő. Azt hiszik, hogy több kisebb helyőrséget, melyek a Fokgyarmat önkénteseiből állottak, foglyul ejtettek.

—

A pestis Konstantinápolyban.

Bukarest, jan. 11. Miután Konstantinápolyban hivatalosan megállapitottak egy pestisesetet, az összes konstantinápolyi provenienczíákat Sulinában tiz napi szigoru vesztegzárnak vetik alá. A konstanzai kikötőbe és minden más határállomásra tilos a behozatal.

—

A Russij gőzös.

Faraman, jan. 11. (Reggel 8 óra.) A Russzij postagőzös összes utasai, legénysége *megmenekültek* és már a szárazföldön vannak. Egészségi állapotuk kielégitő.

Egy amerikai milliomos halála.

— Philipp D'Armour, a sertéskirály. —

Arad, január 11.

Az amerikai milliomosok egyik legtiszteletreméltóbb alakja hunyt el a napokban *Chicagoban*. *Phillip D'Armour* a 72 éves sertéskereskedő.

Armour azon emberek közzé tartozott, kik daczára óriási vagyonuknak, sohasem feledték el, hogy szegény emberből emelkedtek a pénzarisztokraták közé.

Még életben tett alapitványai és adakozásai mesések. Két millió dollárral megalapitotta az „Armour—Missiot“ ez egy jótékony intézet tönkrement, szegény emberek menhelye. Kórházakat alapitott s a tudományra is sokat áldozott, igy egy technikai intézetet létesitett, a melynek neve „*Armour-iskola*“ volt.

Armour előbb aranyásó volt, majd gabona kereskedő, végül a sertés-kereskedés és huskonzerv szállitást kezdte üzni.

Chicago neki köszönheti jórészt, hogy konzerv-kivitele világhirüvé vált. Az ottani

---

adna igazat. El is ment vele sétálni, hogy lecsillapitsa s ez a séta volt a fordulópontja egész életének. A másik legény utánuk rohant s egyszerre ellállta az utjokat, majd egy hosszu, hegyes tőrrel támadt rá Musolinora, ki azonben akrobata ügyességgel kikerülte a halálos veszedelmet s harminczöt aprö tőrszurás révén, amelyeket a kezére kapott, sikerült lefegyvereznie a támadót, Időközben Musolino unokafivére is ott termett a küzdelem helyén s hogy megmentse atyafiát, két revolver lövéssel le akarta teriteni Zaccalit. A lövések közül azonban egyik sem talált.

Másnap reggel valaki ismét rálőtt rejtekhelyéből a legényre, ki nyomban Musolinot gyanusitotta a gyilkossági kisérlettel. Habár semmi igaz bizonysága nem volt ebbeli gyanusitásának, az előtte való napon történt csetepaté Musolino ellen szólt, akit azután le is tartóztatott régi haragosa Alessio Chirito, a községbeli rendőr. Rettenetes szenvedést, megaláztatást kellett szenvednie Musolinonak ettől az ádázlelkü embertől, ki ütötte-verte, rugdosta, megkötözte, mialatt diadalmasan kiáltott fel:

— Csakhogy ide került végre ez a disznó! A többit tudjuk — Musolinot elitélték huszonegy esztendőre s 1898. októberének első napjaiban beszállitották őt unokafiverével egyetemben a gerace-marinai fegyházba. De nem sokáig volt itt — megszabadult csodával határos módon, hogy megkezdje aztán a rettenetes bosszuállását.

Ugy történt az eset, hogy a fegyház öreg igazgatója, egy jószivü, humánus lelkü ember nyugalomba akart vonulni abban az esztendőben s hogy még utoljára valami nagylelküséget tanusitson a reábizott foglyokkal szemben, megengedte nekik hogy valamennyien egy nagyobb teremben gyülhessenek össze egy emberre való, szük czellájukból s beszélgetéssel, játékkal könnyithessenek sorsukon. Amint ez megtörtént, a fegyenczek nyomban szövetkeztek a szökésre. Bámulatos ügyességgel, szerszám nélkül, csak holmi vésődarab, meg czinkanál segitségével kivájták börtönük falát. De az utolsó perczben, mikor azt hitték, hogy már megtalálták a szabadba vezető utat, egyszerre hatalmas kőkoczkába ütődött vésőjük. Most már letettek a menekülés reményéről, mert szerszám nélkül lehetetlennek tartották a nagy kőkoczka eltávolitását.

Hogy mi módon sikerült mégis a szökés — nem lehet tudni bizonyosan. Maga Musolino azt mondja, hogy álmában megjelent előtte Szent József s azt mondta neki, hogy csak folytassa a munkát, ne rémüljön meg a nagy kőkoczkától, ragadja meg és huzza teljes erejéből maga felé, majd meglesz a nyilás, amelyen azután kibujhatik a börtönből. A hatalmas erejü Musolino megragadta most a nagy kőkoczkát, és csakugyan kimozdult a helyéből, utat csinálva a menekülőknek. A fegyenczek egy pillanat alatt talpon voltak, összetépték a lepedőket s a foszlányokat összekötözve, görcsös kötelet formáltak, amelynek sigitségével négyen le is ereszkedtek azután a magasból köztük Musolino is. — A többinek már nem volt ideje a menekülésre, mert az őrök, akiknek figyelmét felkeltette a zaj, tetten érték őket.

Musonlino nem akart együtt tartani három megmenekült társával, akik haramiákká lettek; neki más czélja volt, neki be kellett fejeznie a bosszu müvét. Három esztendő telt bele, amig valamennyi ellenségét kézre tudta keriteni. Az első, akit nyomban keresett, vádlója volt. A megrémült ember akkorra már kivándorolt Olaszországból. De otthon hagyta a fiát. Musolino tehát, fogadása szerint, ezen akart bosszut állni első sorban. Leselkedett utána uton-utfélen s végre szemben állott vele. A fiatal legény nagybátyjával együtt hazafelé igyekezett az erdőből, két, szénnel megrakott öszvérrel Egyszerre elébök toppant Musolino s haragos hangon megkérdezte tőlük: ismerik-e? A két ember szava elállt a rémülettől, ugy álltak egy helyben, kővé meredve. A briganti erre feléjök szegezte a puskáját és ismételte a kérdést. A fiu most térdre esett előtte és kegyelemért kezdett eskedelni, a bátyja pedig érthetetlen szavakat mormogott vaczogó fogai közül.

— Ha apádon boszut állhatnék, — szólalt meg ezután Musolino — nem bántanálak téged, öcsém. Te, jól tudom ártatlan vagy. De az én ártatlan unokahugom is elvesztette az életét a te semmirevaló apád miatt. Maga-

milliomosokat nem is hiják máskép — épp a nagymérvü sertéskereskedés miatt — mint a *„sertés-királyoknak.“*

Gyárának összeköttetése óriási volt, igy a kinai zavarok kitörésekor, Oroszország táviratilag rendelte meg nála és társainál, a harcztérre induló katonák részére a konservet. Németország és Anglia szintén az ő vevői közé tartoztak. Saját vonatai és hajói voltak, amelyekkel áruit szállitotta.

A német-franczia háboru alkalmával szintén ő volt a németek szállitója. Üzletét maga vezette s büszkén mondta mindhalálig, hogy vagyonát nem spekulácziókal szerezte, hanem becsületes munkával. Kedvencz mondása volt, hogy „Nem létezik szerencsés véletlen.“

Közvetlen halála előtt, az „Armour-intézet“-nek 750.000 dollárt adományozott.

Az elmult évben két fia közül a fiatalabbik elhalt, ez mélyen megrenditette őt. Még életben levő fia *Ogden Armour* és két unokafivére, kik már régebben az üzletben vannak alkalmazva, vették át a nagy kiterjedésü telepet.

A milliomos temetése óriási részvéttel ment végbe.

Jósika Andor báró öngyilkossága.

(Öngyilkosság két tanu előtt.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Arad, január 11.

Lapunk mai számának hirrovatában röviden megemlékeztünk arról az öngyilkosságról, melyet egy fiatal mágnás, *Jósika* Andor báró követett el Kolozsvárott egy fogadóban. Tudósitónk az általános feltünést keltő öngyilkosságról ujabban a következőket irja:

Tragédia játszódott le tegnap a kolozsvári Biazini-hotelben. Egy ifju arisztokrata átlőtte a mellét revolverrel s a golyó elérve a szivet: halottja lett a fogadónak.

A fiatal mágnás: *Jósika* Andor báró. Ismeretes név, különösen a versenytér zöld gyepjének révén, melyen annyiszor vitte diadalra családi szineit a huszonegy éves báró. Kitünő urlovas volt, egyáltalában feltünő ügyességü sportember, aki mesterien kerékpározott, pompásan tenniszezett és csodálatraméltóan lőtt, vivott, tornászott.

Most, mult év szeptemberében megjött a katonáskodásra szólitó behivója. Mint urhoz illik, a lovassághoz osztatta be magát, s felhuzta a Miskolczon állomásozó huszárezred sárgazsinóros, sötét attiláját, sujtásos vörösnadrágját. Csinos fiatalember volt, a czifra önkéntesi uniformis fessen állt rajta, s amikor Kolozsvárt is megjelent — a letünt őszkor — szines mundérban, mindenkinek tetszett a gavalléros arisztokrata.

A karácsonyi ünnepek alatt szabadságot kért ezredparancsnokságától, s az „Urlaubschein“-nal zsebében, megint hazagyorsvonatozott Kolozsvárra. Kissé beteges lévén, kard nélkül, botra támaszkodva sétálgatott délelőttönkint a főtér aszfaltján, s innen sokan ismerhteték meg. Tegnap — élete végének szomoru napján — korán kelt fel. Legujabb prémes mentéjét, — gyöngyházgombos szürke lovagló nadrágot, fényes lakcsizmát huzott fel s igy reggelizett meg. Aztán felkötötte a kardját s több látogatást tett. Akkor már tudta, hogy délután a morgue asztalára kerül.

Benn, szobájának asztalfiókjában csillogott egy kis 7 milliméteres buldogg, revolver . . .

Délután 3 órakor egy huszárfőhadnagy, a ki szintén Kolozsvárt időzik jelenleg szabadságon, levelet kapott. Az irást egy hordár hozta, a kitől a tiszt tudakolta:

— Ki küldte.

— A fiatal Jósika méltóságos ur.

A főhadnágy feltörte a levél pecsétjét s mikor a sorok végére ért, elsápadt. A papiron ez állott:

Kedves Józsi!

Mikor a levél kezedben lesz, már nem vagyok az élők sorában. Meguntam ezt a czudar életet. Gábort üdvözlöm. Téged ölel: *Andor.*

A főhadnagy egy jogász-barátjával azonnal a fogadóba sietett s benyitván az önkéntes szobájának ajtaján, a fiatal arisztokratát ott látták állni a szoba közepén, háttal az ablaknak, s a kezében levő pisztoly fényes aczél csövén végig sütött a napsugár. Mikor megpillantotta vendégeit. *felemelte a revolvert* s odakiáltotta nekik:

— *Vissza, mert lövök . . .*

A huszárhadnagy s a jogász meglepetve hátráltak. Az ajtó becsukódott. Nehány perczny hosszu, kinos, sejtelmes zajtalanság aztán *egy dörrenés, és egy zuhanás.*

A folyosón levők felszakitották az ajtót, és berohantak. *A puha szőnyegen elterülve, arczczal előre bukva feküdt Jósika Andor báró — holtan. Melléből még szivárgott a vér,* de átlőtt szive már nem vert.

Hogy a sajnálatos módon kiszenvedett fiatalember milyen hideg számitással, megfontoltan készült hozzá öngyilkosságához: bizonyitja egy könyv, melyet asztalán találtak. A mü czime: *Az emberi test.* „A szervek és azok szerkezetének magyarázata, szines, szétbontható és összehajtható ábrákon.“ Irta: Dr. *Schmidt.*

A könyv annál a lapnál állott felütve, a melyen az emberi felső test kolorirozott modellje van reprodukálva. *Ezen a képen tanulmányozta Jósika Andor azt a bizonyos pontot, a mely* — ha golyóval átütik — *halált prezentál ajándékba.*

Jósika báró megtanulta leczkéjét. A könyv csalhatatlan mestere volt . . .

Jósika Andor báró ezuttal nem először szerepel az öngyilkosokról vezetett krónika lapjain. Most *harmadszor* emelt fegyvert maga ellen. Az előző két eset közül az utolsó tavaly nyáron történt, s erről a lapok is hiradással voltak. A golyót akkor tüdejének szánta az ifju mágnás, de a gyilkolásra „választott kis ólomdarab — szerencsés véletlenből — nem sértett nemesebb részeket, azonban benne maradt a testben.

Beszélik, hogy az öngyilkos báró délután 2 órától kezdve — közvetlen azelőtt, mielőtt csendes emberré lett volna — sok konyakot ivott meg, s vizespohárszámra hozatta magának a különböző szeszt. Időközben beszélgetett a szobapinczérrel, a ki csak akkor távozott el, mikor Jósika Andor 4 óra 15 perczkor kinézett az ablakon, s megszólalt:

— Hagyjon magamra! Barátaim jönnek.

Kevéssel ezután érkezett meg a főhadnagy és a jogász, akiknek jelenlétében az öngyilkosságot elkövette.

A temetés holnap teljes katonai fény és pompa kiséretében fog megtörténni, s jelen lesz rajta: Jósika Andor báró önkéntes társainak küldöttsége is, a kik már bejelentették a végtisztességen való részvételüket.

---

mat is ártatlanul itéltek el. Most fizetek hát mindezért.

Ezzel lelőtte mind a kettőjüket. Ezután a községbeli rendőrt, Elessio Chiricót keritette kézre s végigszenvedtette vele mind azt a kint, amit elfogatásakor az ádáz embertől türnie kellett. Végezetül pedig agyonlőtte őt. Hasonló módon végzett azzal a két földijével is, akik hamis esküt tettek ellene. Éppen földjüket szántogatták, amikor előttük termett s egymásután lelőtte őket. Halállal kellett lakolnia a polgármesternek is, aki rosszhiszemüen igaztalan erkölcsi kizonyitványt küldött róla a biráknak. Mikor befejezve a bosszu müvét, az afrikoi és roccafortei rengetegekbe rejtőzött, folyton küzdve a nyomába járó karabinierikkel. Végre, mikor már semmi módon nem tudták kézrekeriteni, kétezer lirát tüztek ki a fejére. De ki volt kötve, hogy elevenen kell a rendőrség kezébe szolgáltatni. A nagy jutalom elszéditette a briganti egyik bizalmas barátját, ki elhatározta, hogy a karabinierik kezébe juttatja őt. De Musolino még idejében megsejtette a turpisságot s az erdőben oda toppan barátja elé, ki fegyverrel a vállán éppen keresésére indult, hogy majd értesiti azután a karabinieriket.

Vele volt a kis fia is. Musolino nyomban lefegyverezte őt, azután eltávolitotta a gyermeket és igy szólt:

— Tudom, miben sántikálsz, el akartál árulni. Megérdemelnéd, hogy agyonlőjjelek, de megkönyörülök a gyermekeid kedveért, akiket, jól tudod mennyire szeretek. Hanem azért adok neked egy kis emléket.

Ezzel czélba vette a vaczogó embert s ballábába lőtt. Majd betakarta a köpenyébe, bevitte a legközelebbi kunyhóba s távozásakor, mintegy engesztelésül, homlokon csókolta őt. Másik két barátját, akik szintén elkarták őt árulni, könyörtelenül agyonlőtte.

Bolyongás közben találkozott egy karabinierivel, ki nyomban lekapta puskáját és rá lőtt, de nem találta. Musolino, ki tudta, hogy szegény ember nem ellenséges szándékból tört életére, hanem csak kötelességét akarta teljesiteni — nem is haragudott meg. De „emlék“ nélkül még sem akarta utnak ereszteni a karabinierit — czélba vette hát a ballábát. De a golyó nemesebb részt talált s a karabinieri belehalt sebébe. Musolino, ki különben sohasem gyülölte a kötelességöket teljesitő karabinieriket, keserves zokogásban tört ki, amikor a halálesetről értesült. Találkozott aznap egy dusgazdag ismerősével s zokogva borult az álmélkodó ember karjai közé, folyton ezt hajtogatva:

— „Oh, milyen boldogtalan vagyok“. Az ártatlan ember vérétől irtózik s nem is számitja magát a közönséges brigantik közé, akik gyilkolnak és rabolnak a maguk hasznára. Nem bántja ő senki jószágát s egy alkalommal megtörtént, hogy hosszas koplalás után, a nyári nap hevétől eltikkadva egy zöldséges-kert mellett haladt el. Leszakitott tövéről egy salátát s mivel a kert tulajdonosa nem volt jelen, letett négy szoldót a földre — a saláta árában. Mint mindenért, becsületesen megfizetett ezért is. Sőt a szegényeket is gyakran segiti busás alamizsnával.

Hogy mennyire vigyáz a hirére, mutatja a következő eset is. A roccafortei előjáró hazafelé igyekezett egyszer Sant-Orsolából, huszezer lirányi hivatalos pénzzel a zsebében. Egyszerre elébe ugrik az erdő bokrai közül egy fegyveres ember s azt mondja, hogy ő Musolino s nyomban lelövi, ha oda nem adja neki pénzét. A megrémült ember engedelmeskedett, ezután hangos sirással folytatta utját. E közben találkozott az igazi Musolinoval, ki azután megkérdezte tőle, hogy mi a baja? Amikor megtudta, mi történt, nyomban keresésére indult az utonállónak s amikor megtalálta, elvette tőle a huszezer lirát, amelyet azután visszaadott a kétségbeesett előljárónak.

— Az ördögbe — mondotta — Musolino nem tolvaj! Jaj annak, aki rabolni mer a nevében.

— A névbitorlónak is halállal kellett lakolnia.

Ez idő szerint a roccafortei rengetegben bujdosik a különös briganti. — A pásztorok azt mondják felőle, hogy nagyon össze van törve, meg van soványodva és egész magaviseletén a lehangoltság, a szomoruság látszik.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A szinház müsora:

Szombat: Kisalamuszi, operette. (Páratlan bérlet)
Vasárnap: Délután: Báránykák, operette. Este: Koldusnő, dráma. (Páros bérlet.)

* **A kis alamuszi.** Evekkel ezelőtt kedvelt müsordarab volt e kedves zenéjü operett, és most, midőn ismét szinre került, a közönség ép oly szivesen fogadta, mint ezelőtt. A szerep kiosztás tényleg oly szerencsés volt, hogy az operett nagy hatása el sem maradhatott. *Felhő* Rózsi (Renard vicomt) *Rédei* Szidi (Sarah) és *Parlagi* Kornél (Mary) oly remek alakitást nyujtottak; játékban énekben, oly kiváló sikerrel müködtek, hogy a főváros első rangu szinpadján is kiállhatták volna a kritikát. Mellettök *Fenyéri* (Macdonald) és *Rubos* (Tom) valósággal brilliroztak. A mai előadás minden tekintetben mintaszerünek mondható és a közönség az operetten kitünően mulatott. Tapsban és kihivásban minden egyes főszereplő bőven részesült.

* **Asszony direktor.** Az országos szinészegyesület igazgató tanácsa tegnap Budapesten ülést tartott és egyhangulag szavazta meg továbbra is *Tiszay Dezsőnének az igazgatói engedélyt.* Az uj szabályzat értelmében, mint elsőrendü igazgatónak, 2000 korona kaucziót kell a központban elhelyezni.

* **Krecsányi és a Magyar Szinház.** Napok óta kering a hir, hogy a Magyar Szinház megszünik, fölöszlik, tagjait elbocsájtják, szóval becsukják a legifjabb fővárosi müintézetet. Ezzel kapcsolatban ismét fölszinre kerül az egyszer leczáfolt hir, hogy a Nemzeti Szinház intendaturája megvette a Magyar Szinházat, melyben azon idő alatt, mig az uj Nemzeti fölépül, játszani is fog. Más oldalról meg azt jelentik — s erről magunk is teljes meggyőződést szereztünk — hogy *Krecsányi* Ignácz, a szegedi szinigazgató folytat tárgyalásokat a Magyar Szinház bérbevételét illetőleg. A dolog történetéhez tartozik, hogy Krecsányi már tavaly is felszólitást kapott, hogy vegye át a Magyar Szinház vezetését. Krecsányit akkor épp ugy, mint most, kötötte a szegedi szerződése. Most *Peterdi* Lajos, a Magyar Szinház részvénytársaság egyik alelnöke utján folyik az alkudozás a szegedi szinigazgató és a jobb sorsra érdemes budapesti Muzsacsarnok között. Krecsányi hajlandó volna 1902. tavaszán átvenni a Magyar Szinházat, mikor is a szegedi szintársulathól egésziténe ki a Magyar Szinház személyzetét, melyből viszont többeket elbocsátana. Igy tervezi ezt Krecsányi, akivel az egyik alelnök levelez, mig a Magyar Szinház másik alelnöke ismét más-sal érintkezik. A legérthetetlenebb s talán legmulatságosabb az, hogy az alelnököt a mit sem tudó elnök czáfolja agyon. Már most van-e még Magyar Szinház, vagy nincs? S ha van, Krecsányival a részvénytársaság tárgyal-e, vagy csak az alelnök? És vajjon a fiatal szinház — per tot discrimina rerum — átalakul-e, vagy csupán gazdát cserél?

* **Nyomorgó szintársulat.** Szatmáron — mint levelezőnk irja — a legnagyobb nyomorusággal küzd *Szalkai* Lajos szintársulata. A szatmáriak szinházlátogató kedve ez idén példátlanul megcsökkent és esténkint alig van egy-két ember a nézőtéren. A városi tanács most köriratot bocsátott ki a város közönségéhez, hogy járjanak a szinházba, különben e hó 15-én be kellene zárni a szatmári szinházat, ami még soha sem történt. Szalkai és társulata aggódva lesi, ha vajjon lesz-e foganata a hatóság fölhivásának. Ha nem lesz, akkor segély nélkül aligha tud kimozdulni a szintársulat Szatmár városából.

* **Nana.** Párisból távirják: Zola „Nana" czimü regényének élő alakja *Massin Leontine,* egykor ünnepelt müvésznő, a nyomortól és éhségtől megőrült, s a tébolydába szállitották. Az ápolás költségeit Zola fedezi.

* **Regény Nero császár korából.** Nagyszabásu, két vaskos kötetre terjedő regény hagyta el a sajót, hogy a szép literatura igaz barátainak örömet okozzon. A Légrády-testvérek kiadásában megjelent müvet Sienkievicz Henrik irta „Quovadis" czimmel s azt a kort festi benne, amelyben Nero élt és garázdálkodott. A történeti regény, amelynek hátterében az akkori idők állapotai nagy arányokban tünnek fel, erőteljes, megrázó drámát foglal magaban s ez a dráma szinte ilüktetve rohan Sienkievicz munkája minden tekintetben érdekes és becses. Ugyis mint elbeszélés és ugyis mint korkép. Bájos volna eldönteni, hogy a regényiró, vagy korfestő nagyobb-e, ám az bizonyos, hogy sem a regény érdekessége nem esik áldozatul a nagy idők rajzolásának, sem a rajz nem lesz szintelenebb a kiterjeszkedő mese miatt. A tartalmasabb és tanulságosabb, de mindamellett érdekes müvek iránt érdeklődők figyelmét különösen felhivjuk erre a két kötetes regényre, amely ugy a Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában, (Váczi-körut 78.) mint minden könyvkereskedésben megkapható. Ára 5 korona. Ajánlott bérmentes megküldéssel 5 korona 55 fillér.

Képviselők párbaja.

(Olay Lajos és Meszlényi Pál a törvényszék előtt.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Budapest, január 11

A képviselőházban 1899. évi május hó 4-én *Olay* Lajos képviselő nagyobb beszédet mondott, amelynek folyamán valaki azt kiáltotta feléje

— *Bánffy huszár!*

Olay erre a megjegyzésre egyetlen szóval felelt:

— *Czoki.*

A néppárt egyik képviselőjét, *Meszlényi* Pált ez az inparlamentaris kifejezés nagyon feldühösitette, annyival is inkább, mert Olay azt ép felé fordulva mondotta — s visszavágta a szónok felé:

— *Paraszt!*

Az ülés után Olay megbizottakat küldött Meszlényihez magyarázatért. Miután az ügyet a két fél segédei békés uton elintézni nem tudták, kardpárbajjal intéztek el. Ebben a kardpárbajban, mely másnap folyt le a Fodor-féle vivóteremben, Meszlényi sérült meg a homlokán.

Ma tárgyalta ezt a párbajügyet a budapesti büntető törvényszék *Lenk* táblai biró elnöklete alatt, aki a tényállás ismertetése után, elsőnek *Olay* Lajost hallgatta ki.

— Bünösnek érzi-e magát?

— Igen.

— Mondja el, mi volt az oka a párbajnak?

— A kanczell-paragrafus tárgyalása alkalmával, 1899, május 4-én beszédet tartottam a képviselőházban. Beszédközben a néppárti oldalról valaki ezt a sértő szót kiáltotta felém: *Bánffy huszár!* Én, nem tudva, ki volt a közbe kiáltó, ezen sértő kifejezésen felháborodva, mely engem, mint függetlenségi képviselőt mintegy árulással vádolt, indulatba jöttem s visszafeleltem: Czoki! Erre Meszlényi Pál képviselő társam odakiáltotta hozzám: *paraszt!*

Az ülés után Gajári Ödön és Kende Béla képviselőkkel magyarázatot kértem Meszlényitől, aki segédeire bizta az ügy elintézését. — Miután a segédek békésen nem tudták kiegyenliteni a dolgot, kardpárbajt vivtunk.

— Megtörténtek-e a szokásos békitési kisérletek?

— Igen.

— Ki sebesült meg a párbajban?

— Meszlényi ur szenvedett a homlokán kisebb sérülést.

Utána Meszlényi Pál kihallgatására került a sor.

— Hallotta Olay képviselő ur vallomását, bünösnek érzi-e magát?

— Igen, de meg kell jegyeznem, hogy a képviselő ur rosszul emlékszik. Ezt a szót *Bánffy huszár,* nem én kiáltottam feléje, hanem egy függetlenségi képviselő mondotta. Én a feletti felháborodásomban, hogy Olay képviselő ur azt mondotta *Czoki!* — mondottam válaszul a *paraszt!* kifejezést.

Ezzel a bizonyitási eljárás véget ért s dr. *Daróczy* alügyész mondotta el vádbeszédet.

Elnök Olayhoz: Mit tud még felhozni a védelmére:

— Méltóztassék figyelembe venni, hogy mint képviselőnek, politikai okokból történt összeszólalkozásból kifolyólag nem lehetett kitérnem a párbaj elől.

Meszlényi: Én is osztom a képviselő ur védelmét azzal a megjegyzéssel, hogy én tartalékos tiszt is vagyok, s mint ilyennek a, párbaj sok esetben kötelező.

A törvényszék Olay Lajost *5 napi,* Meszlényi Pált pedig *3 napi* államfogházra itélte párbajvétségéért.

Az itéletben ugy az ügyész, mint a vádlottak megnyugodtak.

Elnök: Közlöm az ügyész urral, hogy Olay Lajos ellen egy jogerős itélet van, amely még végrehajthatlan. Kérek inditványt az összbüntetés kiszabására.

Miután Olay Lajos maga is kérte az összbüntetést, a törvényszék Daróczy dr. alügyész inditványa után Olay Lajost a reá 1900. márczius 17-én a Tisza István gróffal vivott párbaja miatt a budapesti büntető törvényszék által kirótt 3 napi s a ma kirótt 5 napi államfogház büntetést hatályon kivül helyezve, összbüntetésül hat napi államfogházzal sujtotta. És az itélet is jogerőssé lett nyomban.

Találkozás
harminczhét esztendő után.

(Regény az életből.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Arad, január 11.

A legfantasztikusabb regényben sem olvashatni különb históriát, mint a mi tegnap Debreczenben történt. Egy fiu, ki három éves kora óta nem látta édesapját, ***harminczhét év után reá talált.***

A rendkivüli érdekes találkozás története tudósitónk jelentése szerint a következő:

Daku Mihály parasztgazda, ki most a Csapókert 56-ik számu házban lakik egy gyalogrendőrnél, jó negyven esztendővel ezelőtt házasodott meg először. Házassága után egy esztendőre gólya szállott a házra s egy kis fiut hozott, a kit annak rendje és módja szerint József névre kereszteltek. A kis család három esztendeig élt békességben, amikor aztán, nem tudni mi okból, összekülönböztek. A férfi ott hagyta feleségét s nemsokára Debreczenbe jött. Itt mint egyszerü munkás ember élt s pár esztendő mulva már hirt sem hallott feleségéről.

Az asszony a három esztendős *Jóska* gyerekkel Erdélybe, Marosvásárhelyre került. Itt élt még pár esztendeig, de még fiatalen elhunyt. Kis fiát rokonai nevelték fel. A gyermek, amint serdült, érthető, hogy apja után kezdett tudakozódni. Anyja halála előtt már nem hallott két év óta hirt férjéről, igy halálos ágyán sem tudott róla felvilágositást adni. Daku József tehát hiába kutatott. Felserdült, legény ember lett, három évig katona is volt. Időközben rendőr lett Marosvásárhelyen, majd családot alapitott, de soha sem tudta meg, hol van az édesapja. Tegnap ugy hozta a véletlen, hogy Debreczenbe jött. A marosvásárhelyi rendőrség küldte két tolonczczal, kiket a debreczeni királyi törvényszék elé kellett állitani. Felment a debreczeni rendőrségi központra. Beszélgetésbe bocsátkozott a rendőrökkel. Egyik közrendőrnek Daku nevéről eszébe jutott, hogy az ő Csapó

kerti házában is lakik egy Daku nevü öreg munkásember.

— Nem rokona magának az az öreg Daku Mihály, a ki én nálam lakik, kérdezte tőle?

Daku József figyelmes lett a névre, aztán kérte kollegáját, hivassa fel az öreg Dakut. Egy óra mulva felbotorkált Daku Mihály a bünügyi osztályhoz s szembe találkozott a fiatal Dakuval. Beszélgetni kezdtek. Szó, szóra jött. Felujultak a régi emlékek s nemsokára apa és fiu átölelve tartották egymást.

Harminczhét év után összehozta őket a sors.

A hetven éves öreg ember magánkivül volt örömében. Fia nem különben boldog volt, hogy rég keresett öreg édes apját feltalálta. Mig a viszontlátás örömeit kiélvezik, addig a fiu Debreczenben marad. Aztán elviszi édesapját messze Erdélyországba, hogy hátralevő öreg napjait a fiui szeretet sugarával aranyozza be. Ilyen csodálatos dolgokat csinál az élet, a legnagyobb regényköltő.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Január 12. A pankotai kereskedők tánczvigalma (Fehér Kereszt.) — Az aradi mérnök- és épitész-egylet társasestélye (Millennium külön terem.) — A Koronell-féle tánczisko la kereskedő-kolonjának tánczvizsgája (Fehér Kereszt.) — A fillér-asztaltársaság házi estélye (Szabó Pista vendéglő.) — Az Oratórium-egylet piknikje (Polgári fiuiskola.)

Január 19. Az aradi mérnök- és épitész-egylet estélye (Központi szálló.) — Az arad-gáji önkéntes tüzoltókar tánczestélye (Gáji községi iskola.).

Január 27. Az azadi mérnök- és épitész-egylet estélye (Központi szálló.)

Február 2. Tanitók bálja (Polgári iskola.) — Az aradi hivatalszolgák balja (Szinházi sörcsarnok.) — A Máv. altisztek tánczestélye (Központi szálló.)

Február 3. Az aradi mérnök- és épitész-egylet estélye (Közoponti szálló.)

Február 9. Az aradi iparosok tánczestélye (Fehér Kereszt.)

(=) **A polgári leányiskola tánczpróbája.** Az aradi polgári iskola igazgatósága a vezetése alatt álló intézet növendékeivel a templomutczai polgári fiuiskola disztermében holnap, *szombaton* délután 3 órakor tánczvizsgálatot tart, melyen a szülőkön kivül csak meghivott vendégek vehetnek részt.

(=) **A zenekonzervatórium estélye.** Az aradi zenekonzervatórium holnap, *szombaton* este 8 órakor házi estélyt rendez. Az estély müsora a következő: 1. Necke: *„Klänge aus Ungarn“* zongorán előadja: *Joanovits* Erzsi. 4. Dankla: *„Aire varié“* hegedün előadja: *Meisztrovich* Cornélia. 3. Maylath: *„Regatta Veneziana“* zongorán előadja: *Glück* Ilona. 4. Allaga: *„Magy. ábránd“* czimbalmon előadja: *Zalay* Sándor. 5. Jakobowsky: *„Ábránd“* gordonkán előadja: *Dietrichstein* Victor. 6. Chopin: *„Ballada As dur“* előadja: *Barkó* Ilona. 7. Fatjina: a) *„Ária Die Lachtaube“* czimü dalmüből. Siebel: b) *„Ária a Faustból“* énekli: *Schwartz* Éva, zong. kiséri: *Barkó* Ilona. 8. Bruch: *„I-ső hangverseny II-ik tétel“* hegedün előadja: *Kell* József. 9. Bach: *„Olasz hangverseny I. III. tétel“* zongorán előadja: *Goldzieher* Albert. 10. Schubert: *„Vonós négyes d-moll“* (Tod. u. das Mädchen) II. tétel (Andante con moto). IV. tétel (Presto.) előadják: *Unger* Mór, *Sperber* Frigyes, *Müttermüller* József tanárok, *Robitsek* S. ur szives közremüködésével.

(=) **A Máv. altisztek bálja.** Az aradi máv. altiszti kör február hó 2-án saját könyvtáralapja javára *zártkörü tánczvigalmat* rendez a Központi-szálloda disztermében. Belépti-dij: előre váltott személy-jegy 2 korona család-jegy 4 korona. A pénztárnál váltva: Személy-jegy 2 kor. 40 fillér, — család-jegy 5 korona. Jegyek előre válthatók: Ernyei Gyula, Pick Ernő, Kilényi C. és társa, Keppich Zs. urak üzleteiben és a rendezőségnél. A tánczmulatság este 8 órakor kezdődik.

(=) **Az arad-gáji önkéntes tüzoltókar** január hó hó 19-én a községi iskola termeiben zártkörü tánczestélyt rendez. Belépti-dij: Család-jegy 3 korona, személyjegy 1 korona 60 fillér. Hideg és meleg ételekről és jó italokról *Rezik* Albert vendéglős gondoskodik. A tánczvigalom kezdete este 8 órakor. A városi vendégek részére este fél 9 órakor a vaspályaudvartól egy külön lóvasuti kocsi indul.

Ingyen kenyér.

— Adakozások. —

Arad, január 11.

Igaz meghatottsággal vesszük kezünkbe ma a tollat, hogy mesét irjunk Arad város közönségének nagylelküségéről.

Poétáknak kellene lennünk és költeményt irni arról, hogy miként dobbant meg egy városnak szive, mikor elhangzott az éhezők nevében e két szó:

— *Kenyeret kérünk!*

Gazdag, szegény, tehetős, vagyontalan sietett letenni a maga adományát a jótékonyság oltárára.

És elhallatszott az ezüstkoronák csengése a külvárosok düledező viskóiba is; a kétségbeesett nyomorgók ujabb reményt nyertek az élethez, és könnyes szemekkel fordultak a Mindenhatóhoz, aki a legvégső szükségben könyörületes érzést sugalt e város tehetősebb lakosságának szivébe.

Minden fillérért, melyet alább adakozás gyanánt kimutatunk, ezer áldás szállt ma az Egek urához az éhezők ajkáról.

A nemeslelküség megható példái nyilvánultak meg már az adakozás első napján. Derék, jószivü emberek *négy különböző üzlethelyiséget* ajánlottak fel ingyen a kenyérkiosztás czéljaira. Az első ajánlatot a *Weisz Mór és fiai* helybeli likőr és czukorkagyáros czégtől kaptuk, mely az Andrássy-tér és Tabajdy Károly-utczák sarkán levő Neuman-féle házban ajánlott fel egy általa bérelt nagyobb bolthelyiséget, még pedig azzal az áldozatkész kijelentéssel, hogy a kenyérkiosztó helyiség *fütéséről is gondoskodni fog a czég.*

Ugyanebben a házban, közvetlen az előbbi mellett még egy bolthelyiség áll üresen. *Neuman* Dániel ur, a ház tulajdonosa, értesitett bennünket, hogy szükség esetén ezt is rendelkezésünkre bocsátja. A harmadik ajánlat pénzadomány kiséretében az alábbi levélben érkezett:

Az „Aradi Közlöny“ mai számában megjelent nemes czélu felszólitásra, ide mellékelve van szerencsénk 20 koronát beküldeni. Egyidejüleg felajánljuk házunkban lévő üres bolthelyiséget *dijmentesen* a kenyér kiosztására. Kiváló tisztelettel *Solymos Testvérek.*

A negyedik ajánlat *Keppich* Zsigmond papir- és zenemükereskedőtől jött, aki egy Salacz-utczai üres bolthelyiségét ajánlotta fel a kenyérkiosztás czéljaira.

Szirmai Antal aradi vállalkozó felajánlotta szolgálatait a kenyérkiosztás körül. *Szirmai* ur hajlandónak nyilatkozott felügyelni mindvégig a kenyérkiosztó boltban, és arra kér még néhány jószivü urat és hölgyet, hogy a szegények kiszolgálása körül neki segédkezni sziveskedjenek.

A mai első napon beérkezett *pénzadományok* minden várakozásunkat felülmulták. A begyült és alább kimutatott adományokat egytől-egyig ugy hozták be hozzánk. Nem kértünk és nem is fogunk kérni személyesen senkitől, mert sulyt helyezünk rá, hogy a különben is minden oldalról igénybe vett közönség megterheltetésének kitéve ne legyen. *Aki amit ad, azt önként adja, jószántából.*

A kenyérkiosztást valószinüleg már *vasárnap* megkezdjük.

Mai gyüjtésünk eredménye a következő:

	Korona.
Vásárhelyi Béla	40.—
Vajda Lajos	40.—
Bohus István br.	20.—
Breda Viktor gr.	20.—
Barabás Béla dr.	20.—
Ottenberg Tivadar	20.—
Herzl Bernát	20.—
Leopold Zsigmond	20.—
Bőhm Adolf	20.—
Kintzig Ferencz	20.—
Mittler Izidor dr.	20.—
Kell Lipót dr.	20.—
Sugár József első gyüjtése	36.—
Solymos Testvérek	20.—
Berán Antal és neje	20.—
Sugár József második gyüjtése	32.—
Ritt Gyula államvasuti tisztviselő gyüjtése	13.60
özv. Basch Lipótné	10.—
Magyari Ferencz	10.—
özv. Neuman K.-né	10.—
Páris Lajos dr.	10.—
Pekár Károly	10.—
Singer Gyula	10.—
Hegyi Albert	10.—
Ortutay Gyula	10.—
Mandl Vilmos dr.	10.—
Robitsek Gusztáv dr.	10.—
Brück Gyula dr.	10.—
Reicher Károly	10.—
Assael H. és fia czég	6.—
Domány József iroda	6.—
Braun N A.	6.—
Lejtényi Sándorné	6.—
Révész Adolfné	5.—
Priegl István dr.	5.—
Révész Mór dr.	5.—
Basch Simonné	5.—
Dengl Lajos	5.—
Maresch Gyula	5.—
Kell Manó	5.—
Roser Jakab	4.—
Kugler István	3.—
Jakab Sándor főhadnagy	3.—
Jakab Sándor főhadnagyné	2.—
Jakab Lilike	1.—
Jakab Sanyika	1.—
Egy valaki	2.—
S. B. — A. J. — A. J. — S. L.	4.—
Mai gyüjtésünk öszege	600.60
Hozzáadva a tegnap gyüjtött öszszeget	95.—
Eddigi gyüjtésünk	**695.60**

*

Ritt Gyula gyüjtőivén adakoztak: Sziklay Arthur 1 kor., Csillag Imre 2 kor., W. J. 2 kor., Korbuly József 2 kor., Vértes Henrik 1 kor., F. A. 20 fillér, Lédeczy Benjamin 1 kor., Ermesz Adolf 1 kor., Kamarás Béla 1 kor., Róth Lajos 40 fillér, Fröhlich Béla 1 kor., Ritt Gyula 1 kor. *Összesen 36 korona 60 fillér.*

Sugár József első gyüjtőivén adakoztak: Joób Gusztáv 10 kor., Geller Izidor 2 kor., Gerő Gyula 2 kor., Martzy Béla 2 kor., N. N. 2 kor., Földes Miksa 2 kor., Hanzély Irénke 1 kor., Réczey Odön 1 kor., N. N. 2 kor., Fritz Ferencz 2 kor., Ecker Gyula 2 kor., Sohlmann Márton 1 kor., Alacs János 2 kor., N. N. 1 kor., Földes Soma 2 kor., K. M. 1 kor., S. P. 1 kor. *Összesen 36 korona.*

Sugár József második gyüjtőivén adakoztak: Auszterweil László dr. 5 kor., Szirmai Antal épitővállalkozó 5 kor., Neubauer Manó 5 kor., Bing Ede 5 kor., Kemény Manó 5 kor., Mayer S. A. 2 kor., Vojtek és Weisz 2 kor., Klein B. Vilmos 2 kor., Fodor Ignácz 1 kor. *Összesen 32 korona.*

*

Gyüjtüivvel mindenkinek, aki hozzánk fordul, szivesen szolgálunk.

Egy szinház
a megsemmisülés előtt.

(A Magyar szinház tagjainak mozgalma.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 11.

A budapesti Nemzeti szinház kénytelen hajlék után nézni, mert a régi helyén az uj Nemzeti szinház felépitéséhez fognak. A Nemzeti szinház igazgatósága szemet vetett a „Magyar Szinházra", mely amugy is válságos helyzetbe jutott és annak kibérlését tartotta legczélszerübb megoldási módnak.

A bérleti összeg oly nagy, hogy bátran lehetne azon egy ideiglenes czélu, de tartós anyagu szinházi helyiséget épiteni. És ha igy cselekednék a nemzeti szinház igazgatósága, nem érné az a jogos vád, hogy a négy közül egy szinházzal megröviditette a főváros közönségét, de — és ez a fő — nem érhetné az a sulyos vád sem, hogy miatta a magyar szinház tagjai nenány hónap mulva kenyér nélkül maradnak.

És mindez, ugy látszik, a Magyar Szinház részvényesei érdekében történik, akik rosszul sáfárkodtak és szélnek eresztenek mintegy kétszáz embert, müvészt és munkást, akik pedig becsületesen dolgoztak eddig.

A Magyar Szinház tagjai, mint fővárosi tudósitónk sürgönyzi, a közeli veszedelem ellen állást foglalnak. A szinház összes tagjai által aláirt felhivást intéznek az összes fővárosi lapokhoz, szinészegyesülethez, az Otthon és a Hirlapirók-egyesületéhez azzal a kérelemmel, hogy emeljenek szót a Magyar Szinház kibérlése tervének megvalósitása ellen, mert a terv megvalósitásából eredő anyagi és erkölcsi káruk kiszámithatlan.

A tagok ezenkivül egy terjedelmes memorandumot készitettek és küldöttségileg nyujtják át a belügyminiszternek és végül még a vidéki szinészet felügyelője elé járulnak azzal a kérelemmel, hogy ő is foglaljon állást a terv ellen a vidéki szinészet érdekében, mert ez a terv a vidéki szinészetre is káros kihatással lenne.

HIREK.

A kenyér.

Mit esdve kért a jámbor názáréthi
Ma száz és száz átkozva, sirva kéri.
Nem változtunk mi emberek: magunk,
De, jaj, sokan, nagyon sokan vagyunk,
Halk sóhajban ezreknek vádja reszket:
Ma nem egy váll hurczolja a keresztet . . .

Szent órület, felséges, bamba, léha,
Embernek lelke, életnek babérja,
Amit lövell gyötrődő ember elme,
Embernek lángja, vágya, gerjedelme,
Mit a tudat, az eszmélés felér:
Mind testi tüz, mind gerjedés, *kenyér!*
Teremtő tüz, versenyre, sikra késztő
Vagy megtörő, siránkozó, émesztő . . .

Mit esdve kért a jámbor názáréthi,
Ma száz és száz átkozva, sirva kéri . . ,
Ki bámulója földi szépnek, nagynak,
Hivője diadalmas akaratnak
S kenyér-tüztől, teremtő tüztől lángol:
Hallgassa meg mit ezrek jaja vádol,
S a lelkét ossza, vágja ketté néha,
Közös babér *az életnek babérja*!

Varjassy Lajos jubileuma.

A városházán és a polgárok között ismét jubileumra készülnek. Jubilálni egy főtisztviselőt, aki *huszonöt év* óta áll Arad város közönségének szolgálatában s aki ezen idő alatt, különösen mióta a gazdasági tanácsnokság fontos és nehéz tisztét tölti be, a polgárság részéről ép ugy kivivta magának az elismerést és közbecsülést, mint felebbvalói és hivatalnok-társai részéről.

Varjassy Lajost 1876. január elején nevezték ki Aradváros aljegyzőjévé; egy hónappal később, mint Sarlot Domokost. Az aljegyzőből adóügyi tanácsnok lett, Parecz István halála óta pedig gazdasági tanácsnoka a városnak.

Mikor a jubileum eszméje felmerült a város tisztviselői között, Varjassy — az ő ismert szerénységével — tiltakozott a jubilálás ellen.

— Majd ha huszonöt éves tanácsnok leszek! — mondta.

De azért az ő tiltakozása ellenére is lesz jubileum. Csendes, de őszinte, ha szükebb keretekben is, de meg fog nyilatkozni a szeretet, amelylyel a város ezen szorgalmas, előzékeny, konczilián modoru tisztviselőjét megünneplik.

Holnap, szombaton lesz a jubileum napja. A város polgárai és a városi tisztviselők küldöttségileg keresik fel Varjassyt, negyedszázados hivatalnokoskodása alkalmából üdvözlendők, este fél 8 órakor pedig a *Fehér Kereszt*-ben bankettet rendeznek tisztelére.

És Varjassy Lajos gazdasági tanácsnok meg is érdemli. A városháza egyik legfontosabb resszortját végzi nagy szakértelemmel: mint a gazdasági szék elnöke, annak tagjaival méltányosan és lelkiismeretesen intézi a város és az egyes polgárok gazdasági érdekeit.

—

— **Örvendetes családi esemény — Lónyayéknál.** Budapesti arisztokrata körökben positiv formában beszélik, hogy *Lónyay* grófné, ki a telet Budapesten szándékozott tölteni, azért nem jöhet hosszabb tartózkodásra a fővárosba, mert hir szerint, *örvendetes családi eseménynek* néz eléje.

— **Gyászistentisztelet Lukács Béláért.** A szomoru véget ért *Lukács* Béla lelkiüdvéért ma délelőtt 10 órakor volt a gyászmise a budavári koronázó Mátyás-templomban. A templom szentélye ebből az alkalomból komor gyászt öltött. Az oltárt, a szentély padjait és a padozatot fekete lepellel vonták be. A templom hajójának előrészében hatalmas érczkoporsós sarkofág állott, száz meg száz gyertyától övezve és a Lukács család nemesi czimerével diszitve. A bejárónál az Entreprise-intézet házitisztjei állottak diszőrségen. Fogat-fogat után robogott a templom elé. Legelsőnek *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszter érkezett. Ő fogadta az özvegyet és három árváját, akik *Gajzágó* Manó táblai biró és a *Gajzágó* és a *Lukács* család tagjainak kiséretében érkezett. Jelen voltak ezen kivül *Darányi* Ignácz földmivelésügyi miniszter, *Miklós* Ödön a párisi kiállitás magyar kormánybiztos helyettese, *Selley* Sándor miniszteri tanácsos, *Rudnay* Béla főkapitány, a kereskedelemügyi minisztérium főtisztviselői, a párisi közkiállitás magyar csoportjának hivatalnoki kara és több vasuti és hajózási-egyesület képviselője. A gyászszertartást *Bozóky* Géza, a budavári plébánia első káplánya végezte *Horváth* Gyula és *Szép* Alajos lelkészek segédletével. A kóruson a teljes férfi-kar Engesser nagy requiemét adta elő *Vavrinecz* Mór karnagy vezetésével. Mise után *Hegedüs* miniszter kisérte ki a mély gyászba öltözött özvegyet és családját a templomból.

— **A befagyott vizvezetéki csövek áldozatai.** A nagy hidegben sorban befagynak a vizvezeték csövei, csapjai, melyeket csak melegitésekkel lehet ismét használatba helyezni. A csöveket szén-kosarakkal melegitik olyan formán, hogy a vezetékek mellé izzó kőszénnel telt vaskosarakat helyeznek el s az igy fejlődött hőség olvasztja fel a csövekben levő jeget. A szénkosarakban fejlődő *széngáz ma két mérgezést okozott.* — Az ipartestületi szállóban *Guttmann* Jenő sütő-segédet, a Szabadság-tér 7. számu ház pinczéjében pedig egy *Fáskerti* Jánosné nevü napszámosnőt, ki fiával a ház pinczéjében dolgozott, mérgezett meg a széngáz. Mindkét esetet bejelentették a rendőrségnél, honnan *Tisch* Mór dr. kerületi orvos ment ki a mérgezetteket ápolás alá venni.

— **Mennyi lakosa van Aradnak?** A népszámlálás Aradon is a vége felé közelg és bár még tizenhárom kerület nem készült el a maga népszámlálásával, nagyobb vonásokban már most megállapitható, hogy *Aradnak mennyi a lakossága.* Az eddig beérkezett adatok szerint 51.500—52.000 között fog váltakozni a népesség száma, ami *a tiz év előtti népszámlálás eredményéhez képest 22—23% szaporodást jelent.* — 1900-ban Aradnak 42.275 lakosa volt, nem számitva bele egyik összegbe sem a körülbelül 1500 főnyi katonaságot, amely különben állandó lakossága Aradnak. Bár Arad ugynevezett rivális városai népesség tekintetében — mint Szeged is — kétszeresen felülmulják Arad lakosságát, a tiz év alatti szaporodás a normálisnál, mely az országban átlag 12 százalékot tesz ki, jóval magasabb. Itt emlitjük meg, hogy *Szeged* város lakossága a népszámlálás adatai szerint *100,350* lélek (a szaporodás 13,129), *Kassáé* 35,884 (a szaporodás 7000) és *Kecskemété* 55,000 (a szaporodás 7000 fő) *Zágráb* lakossága körülbelül 60.000 lelket tesz ki.

— **Főtárgyalás akadályokkal.** Az *uj-szentannai zendülés* tárgyalása ismét megakadt. *Schartner* Sándor dr. biró, a büntető tanács tagja, ma reggel levélben értesitette *Fábián* Lajos dr. kir. itélőtáblabirót, a főtárgyalás elnökét, hogy hülésből eredő betegsége következtében kénytelen a szobát őrizni s néhány napig nem mehet fel a törvényszékre. Ennek következtében az elnök *hétfő* reggel 9 óráig ujból elnapolta a tárgyalást, mert a büntető perrendtartás értelmében az itélet meghozatalára csak olyan biró folyhat be, ki az egész főtárgyaláson jelen van, igy Schartner dr.-t nem lehetett helyettesiteni. A harmincznégy vádlott a mára beidézett harminczhat tanu, tehát éppen *hetven ember*, kénytelen volt a déli vonattal visszautazni Uj-Szent-Annára, honnét minden reggel bejönnek s ismét hazamennek. A mára beidézett tanuk hétfőn, a holnapra beidézetteket kedden és a következő nap hallgatja ki a törvényszék. Mivel a főtárgyalás most már másodizben akadt meg, a jövő hét vége felé hozhatja meg csak a tanács az itéletet, — persze csak azon esetben, ha a tatanács tagjai közül, esetleg a vádlottak, vagy a tanuk közül ujból beteg nem lesz valaki.

— **Különvonat.** Holnap, szombaton reggel az *ötvenesi* vadászatokra Aradról külön vonat fog indulni. Az indulás ideje 9 óra 45 percz.

— **Jégünnepély.** Az aradi korcsolyázóegylet városligeti-jégpályáján szombaton f. évi január hó 12-én d. e. 11—1 óráig, és vasárnap f. évi január hó 13-án d. u. 1/2 3-tól 5 óráig fog a 33-ik gyalogezred zenekara játszani.

— **A „Gefreiter urak."** Megirtuk a napokban a közös hadügyminiszter legujabb rendeletét, a mely szerint az egyéves önkéntesek az első három hó eltelte után czimzetes őrvezetőké kinevezhetők, mi által megszabadulnak a

kellemetlen poszton való állástól és egyéb közlegényi minőségben kötelező szolgálat terheitől. A czimük is megváltozik most, miután az eddig: „Hallja önkéntes“-ből „freiter ur“ lesz s most már körülbelül százezer embernek kell, hogy nekik szalutáljon, lévén a monarchiában legalább ennyi közlegény. Az aradi házi ezred 58 önkéntese közül a legszorgalmasabb 27 ma dél óta már egy posztó-csillaggal parádézik, s ez az oka, hogy daczára a nagy hidegnek, a köpeny gallérja nyitva volt. Az előléptetettek a következők: Alt János, Bajnok Lajos, Bajthay Mihály, Bánffy József, Barbu Romulus, Berger József, Dobisz Zoltán, Goldstein Miklós, Klement Béla, Kerényi Ede, Krausz Arnold, Kruncsán Vazul, Lázár Kornél, Mandl József, Magyari András, Magyari Ferencz, Obláth Albert, Oncu Nerva, Pakszián József, Regényi Béla, Schultz Mátyás, Stern Hugó, Stern Miksa, Szabó Árpád, Wieser Aladár, Zoltai József, Zoltán Oszkár dr.

— **Az iskolásgyerekek és a hideg.** Az alábbi levelet kaptuk ma: „Tisztelt Szerkesztő ur! Mai becses lapjában olvasom, hogy *Boros* Vida igazgató ur megszánja a szegény iskolásgyermekeket a hideg miatt. Igazán szánalomra méltóak is. De miért nem alkalmazzák városunkban azt a könnyen eszközölhető segitséget, mely bizonyára fél segitség lenne a bajon. Az elemi iskolákban miért nem kezdődnek az előadások novembertől vagy akár az év elejétől 9 órakor ½ 8-kor sötétben, dermesztő hidegben az ágyból kell kizavarni a gyermekeket az utczára, hogy nyolczra iskolában lehessenek. Minden ember azon igyekszik, hogy gyermekét betegségtől óvja s az iskolákat tekinti a betegségek melegágyának, legalább ettől a korai kijárástól kiméljük meg szegényeket. Még a tanitók és tanitónőknek is kellemesebb lenne az uj rend. De tegyük fel, hogy nem kellemesebb, ebben e kérdésben a gyermekek jóvoltának kell győznie.“ Szivesen adtunk helyet a levélnek, és felhivjuk rá az illetékes iskolai hatóság figyelmét.

— **A budapesti tőzsdetitkár fegyelmi ügye.** A tőzsdetanács, mint Budapestről jelentik, ma délután félhat órakor *Kornfeld* Zsigmond elnöklete alatt ülést tartott. Az ülés tárgyát a *Schäffer* József dr. és *Félegyházy* tőzsdetitkár közötti affér képezte. A tőzsdetanács az ügyvéd panasza alapján Félegyházy ellen a fegyelmi eljárás megindítását *elrendelte*, és elhatározta felkérni a kir. Kuria elnökét, hogy a fegyelmi tárgyaláson képviseltesse magát. Egyben kimondta azonban a tanács, hogy *Schäffer* József dr. ügyvéd ellen megteszi a feljelentést a budapesti ügyvédi kamaránál.

— **Az Aradi Nemzeti Szövetség** munkásképző intézménye vasárnap, folyó évi január hó 13-án délután 4 órakor a templom-utczai polgári fiu-iskola disztermében tartja nyolczadik szórakoztató és szakelőadását. *Müsor*: 1. Szavallatok: a) Az élő szobor, Vörösmarty költeménye, szavalja *Farkas* Ferencz ur; b) A bányász, Jakab Odön költeménye, szavalja *Czirkál* Gyula ur. 2. Szakelőadás: A csillagos égről. Tartja *Lejtényi* Sándor ur. Az előadást magyarázó képeket vetiti *Matusik* Márton tanár ur. (A bemutatandó képeket a Calderoni és Társa budapesti czég szivességből bocsájtotta az intézmény rendelkezésére.

— **A kereskedelmi alkalmazottak törvénye.** Az *Aradi Kereskedők Köre* ma este tartott választmányi ülése foglalkozott azzal a törvényjavaslat-tervezettel, melyet a kereskedelmi miniszter a *kereskedelmi alkalmazottak jogviszonyainak* szabályozásáról alkotott és a mely a kamara révén a kör véleményezése alá került. A választmány, tekintettel a javaslat rendkivül nagy fontosságára, elhatározta, hogy a javaslat tervezetet alapos tanulmányozás és véleményezés végett egy, *kereskedő főnökökből és alkalmazottakból* alakult bizottságnak adja ki, melynek javaslata után *nagy értekezletre* hivja össze *az összes aradi kereskedőket*, hogy igy a javaslattervezete fölött lehetőleg az összes érdekelt körök megnyilatkozhassanak. A kiküldött bizottság *Tedeschi* Viktor elnöklésével *hétfőn* este kezdi meg munkáját; az érdekelteket pedig valószinüleg *szerda* estére hivja össze a kör.

— **Eljegyzés.** *Walter* Dezső topliczai kereskedő és birtokos eljegyezte *Kodincsky* János előkelő aradi polgár, háztulajdonos bájos leányát, *Aranka* kisasszonyt.

— **Kétszázezer ember influenzában.** Ugylátszik nemcsak nálunk jár most influenzás idő, hanem a földgömb másik oldalán is. *New-York*-ból jelentik, hogy ott ezidő szerint mintegy *kétszázezer* ember fekszik influenzában. A halálozás ijesztő mértékben növekszik.

— **A császár rajza.** Második *Vilmos* császár ismét tanujelét adta sokoldalusságának. A császár, aki már festett képeket, irt könyvet és hirlapi czikkeket, most ismét uj munkával lepte meg alattvalóit. Emléklapot rajzolt a kinai harcztéren elesett német katonák emlékére. Az emléklap, amelyet a császár rajza után *Bohrdt* János dolgozott ki, most jelent meg szinnyomatban. Az emléklap felső részét egy sugarak által övezett kereszt foglalja el. A kereszt alatt balra Germánia áll pánczélban és karddal, fején a német koronával; egyik kezében gyászfátyolba burkolt babérkoszorut tart, a másik kezével pedig a német czimerrel diszitett pajzsra támaszkodik. A kereszt alatt jobbra a tenger látható, a háttéren a világitó torony, elől hadihajó a főárbóczán szalaglobogóval. Alól a közepén arany alapon Krisztus mellképe látható. A lap felső részén a keresztől jobbra és balra van a felirás: „Emléklap“ alatta az elesett neve és rendfokozata olvasható, azután pedig „emlékére.“ Valamivel lejebb: *„Meghalt a császárért és a birodalomért, tisztelet emlékének.“* Legalól pedig: *Tervezte: II. Vilmos császár és király O Felsége.* Az emléklapokat kitöltve a császár rendeletére megküldik az elesettek legközelebbi hozzátartozóinak.

— **Kohl Medárd ezüstje.** Esztergomból telegrafálják, hogy *Kohl* Medárd püspök lakásába ma éjjel ismeretlen tettesek a tetőn keresztül bejutottak, és ellopták a püspök ezüstnemüit mintegy 2000 korona értékben.

— **Halálozás.** *Braun* Miksát és nejét, szül. *Lichtenstein* Ilonát sulyos csapás érte. Három éves kis leányuk *Braun* Margitka halt meg ma. Az elhunyt kis leányt, kit két testvérje is gyászol, vasárnap délelőtt tiz órakor temetik a szülők Deák Ferencz-utcza 32. szám a. lakásáról.

— **Revolvermerénylet a törvényszéki teremben.** Beziersben, Délfrancziaországban egy *Geyse* nevü anarchista merényletet követett el a tárgyalásra egybegyült biróság ellen. A merénylő *ötször lőtt* a biróság tagjaira, de szerencsére csak egy ügyvéd tógáját sikerült átlyukasztani. Az anarchistát elfogták.

— **Leégett telefonhivatal.** *Rigában* ma délután leégett a telefonhivatal. A kár *háromszázezer rubel.*

— **Tüz a Zrinyi-utczában.** Ma az esteli órákban harangkongás keltett rémületet a belváros közepén, a Zrinyi-utczában. Tüz ütött ki a Zrinyi-utcza 4. számu ház istállójában, mely eddig még ismeretlen okból gyuladt ki. Az istálló tetőzete leégett, jóllehet az egész tetőt vastag hó födte. Innen következhető, hogy a leégett istálló belülről, a padlásról gyuladhatott ki. A rendőrség részéről *Berecz* Ferencz rendőrhadnagy, a városi tüzoltóság pedig *Sztankovits* Milos parancsnok vezetése alatt jelent meg a tüznél.

— **A kiátkozott.** Tolsztojnak, a hallhatatlannak, van legtöbb oka aláirni a közmondást, hogy senki sem préféta a hazájában. Megirtuk, hogy a szent zsinat, amelynek feje az intransigens Pobjedonoscew, kiátkozta az öreg filozófust. Most, mint Pétervárról táviratozzák, ugyanez a szent zsinat rendeletet küldött az összes püspököknek, hogy Tolsztoj halála után *ne mondassanak lelkiüdvéért gyászmisét* s hogy temetésén *papok ne vegyenek részt.* A zsinat ezt a rendeletet azzal motiválja, hogy Tolsztoj müveivel vétkezett az orthodox egyház dogmái ellen. A jó öreg Tolsztoj bizonyára jóizüen mosolyog majd ezen a rendszabályon.

— **Megzavart karácsonyest.** Temesvárról irják: Báró *Nikolics* Fedor valóságos belső titkos tanácsos, *rudnai* kastélyában ülte meg a görög karácsonyt. A családi ünnepet azonban komoly baj zavarta meg. A kastélyban ugyanis tüz támadt, melyet szerencsére sikerült még idején eloltani. Báró Nikolics családja tizennyolcz év óta most gyült először Rudnán a karácsonyfa köré. Ez alkalomból a rudnai uradalom minden egyes gazdaságában karácsonyi ünnepet ültek és a község gyermekei és a cselédség számára karácsonyfát állitottak fe a báró bőkezüségéből. A kastélyban intimebb családi ünnep volt, melyet estebéd követett. Az estebéd után a bárói család vendégeivel együtt éppen a dohányzó-terembe készült, mikor hirtelen hatalmas füstgomoly tört elő a szobából. A következő pillanatban *leszakadt a mennyezet egy része* és a résen át az izzó gerendák tüntek elő. A társaság férfitagjai azonnal az oltáshoz láttak és nagynehezen reggel két óra felé el is oltották a tüzet. Számtalan értékes szőnyeget, csillárt emésztett meg a tüz, tetemes kárt okozva igy a kastélyban.

— **Szobatüz.** Az éjjel két szobatüz is volt Aradon. Az egyik *Budits* Ádám zenetanár Pöltenberg Ernő-utcza 2. számu házában, hol hibás épitkezés folytán a kályhától, melyben tüz égett, meggyuladtak a szoba boltozatának gerendái. Az egyik szobában, hol a kályha volt, négy gerenda égett össze, minek következtében a *menyezet leszakadt.* Már a másik szobában is, hol *Budits* Ádám fia betegen feküdt, égett a gerenda, mikor a tüzet észrevették, melyet aztán a megjelent tüzoltóság oltott el. — A másik tüz. A *Perényi*-utczában *Zachariás* Géza számvevő házában volt, hol egy fából készült válaszfal gyuladt meg. A tüzet, mely éjjel 2 órakor keletkezett, a tüzoltók hamarosan lokalizálták.

— **Visszanyert becsület.** Fölötte érdekes, szinte páratlannak is mondható esetben döntött a minap a királyi kuria. Hat évvel ezelőtt történt, hogy *Sz.* dr., egy gazdag és tekintélyes *szegedi* ügyvéd összeütközésbe jutott a törvénynyel. Bankot alapitott, s a tőzsdei manipuláczió révén nemcsak közel 80,000 koronát tevő vagyonát vesztette el, de szabadságát is. Négy évi börtönt és hat évre terjedő hivatalvesztést mért rá a törvényszék. A mélyre bukott ember leülte a büntetését a szegedi Csillagbörtönben. Mikor kiszabadult, Szegeden keresett kenyeret. De sehol be nem fogadták a megbélyegzett embert. Valósággal leverte lábáról az éhség, mikor aztán könyörületes szivü emberek a környéken valahol állásba segitették. Hogy mindennapi kenyere került, jobb állás után nézett. Keresett és talált is. Diplomás ember volt és kiváló munkaerő. De nem sokáig élvezhette sorsa jobbra fordultát. Féltett titka, a börtön és a hivatalvesztés kipattant és földönfutóvá tette ujra a nyomorult embert. Egy évvel ezelőtt ismét állást kapott, mint irnok, *Mokrinban* és ott példás buzgalmával és megbizhatóságával az egész hatóság rokonszenvét és bizalmát megnyerte, bár tudják, ismerik a multját. Végre letelt azon idő is, amely alatt a törvény megvonta tőle, hogy képzettségének megfelelő társadalmi állást betöltsön és erre való hivatkozással kérte most, hogy *a kamara tagjai közé venné fel.* Ritka eset ez nagyon. Az ügyvédi kamarák eddig nem vettek fel tagjaik közé olyanokat, kik a multban szabadságvesztéssel voltak sujtva. Csak a magyar királyi kuria utasitására. A szegedi ügyvédi kamara, a multra való tekintetből, *megtagadta a felvételt*, noha a szerencsétlen ember kérvényéhez csatolta Mokrin nagyközség hivatalos irását, amelyben előljárói kijelentik, hogy bár ismerik a multját,

jobb javadalmazásu hivatalba emelik, ha a kamara tagjai közé iktatja. A kuria azonban méltányosabban gondolkodik. Amennyiben a kitöltött büntetésben bőséges elégtételt látva, elrendelte, hogy kérelmező az ügyvédek lajstromába *ujból felvétessék*, főként azért, miután igazolta, hogy a hivatalvesztés ideje alatt szellemi munkával foglalkozott és erkölcsi tekintetben kifogástalanul viselte magát.

— **Lopás a szinházban.** *Liptai* Jenő takarékpénztári tisztviselő panaszt emelt ma a budapesti rendőrségnél, hogy tegnap a Magyar Szinházban ismeretlen ember mellényéből kilopta aranyóráját, meg lánczát. A rendőrség a tolvajt keresi.

— **A braganzai herczeg biliárdja.** *Ferencz József* braganzai herczeg, Debreczenben állomásozó Vilmos huszárok hadnagya, a mult héten meghült. Orvosai szigoruan ráparancsoltak a fiatal herczegre, hogy el ne hagyja szobáját, mert komoly baja lehet. A herczeg pár napig békén is viselte a kellemetlen szobafogságot, de aztán nagyon unatkozott. Szenvedélyes biliárd játékos lévén, nagyon hiányzott neki a kávéház, a hol estéről-estére órák hosszáig eljátszik a Vilmos huszár ezred tisztjeivel. A herczeg azonban leleményes volt. Lakására be lévén vezetve a telefon, egyet, csengetet, s kérte a kávéházat. *Kiss* Adolf, a kávés, sietve a telefonhoz s beszélt a herczeggel.

— Nekem ma estére okvetlen küldjön egy biliárd asztalt!

— Meglesz fenség, — válaszolt Kiss Adolf.

És ugy lett. Fél óra mulva nyolcz markos ember megcsipte az egyik karambol-asztalt, feltette egy széles kocsira, s vitte a herczeg lakására. A kávéház rendes vendégei este meglepődve látták, hogy az egyik asztal hiányzik. Hamarosan megtudták, hogy hova lett, s most az egész városban beszélnek a herczeg érdekes rendeléséről. Hogy ez a passzió elég költséges, azt mondanunk sem kell.

— **Negyedik kimutatás.** Az ujévi üdvözletnek az Erzsébet királyné-szobor alapja javára történt megváltásáról.

Az aradi *ipar és népbank* 6. sz. ivén: Szalay Károly, Tagányi István, Reicher Ferencz, Böhm Adolf, Varjassy Arpád, Magyary Ferencz 2—2 korona. Aradi ipar- és népbank 25 kor. Összesen: 37 korona. Az *aradi kir. főgimnázium* 24. sz. ivén: Lejtényi Sándor, Kövesdy Ignácz, Rieger Imre, Kara Győző, Hunyady József, Haslinger Ferencz, Burián János, Fehér Alfréd 2—2 kor., össszesen 16 korona. A *Gáj külvárosi alkapitány* 24. sz. ivén: Neuman Testvérek 20 kor., Fuchs Ignácz 2 kor., Schön Oszkár, Porter Lipót, Neubauer Sándor, Schwartz József, Fürch Oszkár, Farkas Aron, Antal Benó, Tabor Gyula, Führer Jakab, Suchy József, Schwitzer Jakab, Blau Lipót, Gogger H., Pollák S. vegyész, Róder Adolf, özv. Gabovits Sándorné, Hanacsek Lujza, Nagy Sándor 1—1 kor., Kohn László, Nagy Antal, Braun Ede, 2—2 kor., Farkas Samu, Heszer József, Mandl Dávid, Marek Aron, 40—40 fillér, Szelezsán Illés, Hegedüs János, Máté András, Kornacker András 20—20 fillér, H. I., Babits József, Brück Gyula 2—2 kor., Farkas József, Papp András, Babits János, Moldován Ödön 1—1 kor., Madarász Antal 4 kor., Rezik Albert 50 fillér, Lukutiu Mihály 40 fillér összesen 64 korona 30 fillér. A *polgármester* 14. sz. ivén folytatólag: Nachtnebel Ödön ügyvéd 10 korona. A *főkapitány* 15. sz, ivén: Első magyar szalma anyaggyár 10 kor., Kovács Veronka 1 kor., Zopota Erzsébet 1 kor. összesen 12 korona. A 16. sz. ivén: Werner és Kohut 2 kor., Matavovszky 5 kor., özv. Boros Béninó, 2. kor., özv. Andrényi Károlyné 2 kor., Almay Olivér 2 kor., Bing Ede 2 kor., Rónay Jánosné 2 kor., Goldschmidt Mihály 2 kor., Steiner Jakabné 1 kor., Blaskovich Ernestné 1 kor., Walder Gyula 2 kor., Reusz Mór 2 kor., Tenner Lajos 2 kor., Krausz Mór 1 kor., özv. Bitter Istvánné 40 fillér, özv. Steiner Borbála 1 kor., Bauman Benedek 1 kor., összesen 30 korona 40 fillér, A 17 sz. ivén: Kintzig Jánosné 4 kor., Szentpétery 2 kor., Goldis 6 kor., Török Lajos 2 kor., Weiler M. 2 kor., Carán Antal 2 kor., Fejér Gyula 2 kor., Zemplényi Sándorné 2 kor., Braun Ignácz 1 kor., Hunyadi és Ferdinánd 2 kor., Verbos A. és fia 2 kor., Mattuschik János 1 kor., Gavrilette Miklós 1 kor., Steinitzer József 1 kor., Pick Ernő 1 kor., Gebhart és fia 5 kor., Austerweil 2 kor., Kneffel Lajos 2 kor., Hoffman Antal 2 kor., Geller I. 1 kor., Ring 1 kor., H. Scherhag és fia 2 kor., Weisz Dávid 2 kor., Fischer Nándor 1 kor., Amtmann Lajos 60 fillér, Altmann Ede 1 kor. Schäffer Adolfné 2 kor. összesen 52 korona 60 fillér. A 17. sz. ivén: Rozsnyay Kálmán 3 kor., Rothstein Mór 1 kor., Moskovitz Zsigmond 1 kor., Kosztka Emil 1 kor., N. N. 40 fillér, Lázár Cz. 40 fillér, Schuppan Mihály 40 fillér, Holtzer József, Roth testvérek, Münz I., Kell Manó, Neuman H., Stern M. A., ifj. Klein, Huszerl M., — H. és fia, Szabó Albert, Maresch Gyula, Glück Dezső 1—1 kor., Probst Károly és társa 2 kor., Kremer József 3 kor., Lengyel testvérek, Schäffer Henrik, Révész Nándor, Rosenblüh H. és társa, Kohn Janka, Rosenberg Herman, Vasóczy Károly, Angele Mátyás, Bildhauer R., Lenárt András, Kakujay Ferencz, Marek Samu, Glück K., özv. Hartman Jánosné, Karácsonyi Antal 1—1 kor., Barkó Ferencz 4 kor. összesen 45 korona 20 fillér.

— **Halál a menedékházban.** Budapestről jelentik: Az Alföldi-utcza menedékházába tegnap este betért *Kiss* János 42 éves napszámos, a ki azután nyomban aludni tért. A reggeli felköltéskor Kiss nem mozdult, a mire a főfelügyelő nógatni kezdte. E közben vették észre, hogy a szerencsétlen meghalt. Valószinüleg gutaütés érte. Holttestét a bonczoló intézetbe vitték.

— **Háromeves gyilkos.** Gadegast, berlini lakatosmester leánykáját, a másfél esztendős kis Ellát, háromeves Artur fivére agyonütötte. A kis fiun tapasztalták a szülők, hogy néha módfelett izgékony és ilyenkor a szó szoros értelmében rombolási düh vett rajta erőt. Nem tulajdonitottak a gyermek idegességének semmiféle fontosságot s ha a kis Artur rakonczátlankodott, egy kis virgács azonnal nyugalmat hozott. A napokban valami csekélységért mérhetlen dühbe hozta a szobalány a fiucskát, aki toporzékolva ragadta meg atyjának a szobában felejtett vasszerszámját és a szobalány után dobta, de ez félreugrott és a sulyos vas a fején találta a kis Ellát, aki még aznap meghalt a szenvedett sérülés következtében.

— **Mikor a szobalány kisasszony lesz.** *Hajos* István debreczeni tanártól, cselédje, *Juhász* Julianna, negyven forintot ellopott. A különben csinos arczu szobaleány a lopott pénzzel megszökött. Debreczenből jegyet váltott Kolozsvárig. Ott kiszállott s bevásárlásokat tett. Vett magának három elegáns bluzt, s egy utazó táskát. Csinosan kiöltözött, hogy akárkinek megakadt rajta a szeme. Akkor aztán vonatra ült, s Marosvásárhelyre utazott szeretője látogatására. A sors azonban keresztül huzta a kisasszony-szobacziczus számitását. Mert a marosvásárhelyi rendőrség a debreczeni bünügyi osztály távirata alapján már a vasutnál letartóztatta. Kedvese, ki szorongó szivvel várta a vasutnál, meglepetve látta hogy Juliát egy zordon András bácsi lefüleli, s jegyet vált neki Debreczenbe. Mit tehetett mást, mint ő is jegyet kért, s a rendőr társaságában elment a kisasszony-szobacziczussal Debreczenbe. Csakhogy hiába! A rendőrség Juliát pártfogásba vette, s átkisérte a törvényszéki fogházba. A lopott pénzből még tizenkét forintot találtak nála. A kisasszonyságnak igy szomoru vége lett.

— **Photoplasztikon.** A nagyvilág minden müvésze, minden nagyszerüsége egy csomóban összehalmozva látható Photoplasztikon helyiségében. A párisi világkiállitás remek és nagyszerü alkotásai, a melyek minden képzeletet fölülmulnak. A nagyszerü paloták valóságos tündér várakként sorakoznak egymás mellett. A megszólalásig hü életképei a kiállitás megnyitásának. Szinte ráösmer az ember a világ nagy alakjaira, kik sorrendben lépkednek egymás után. Miniszterek, államférfiak, a pénzvilág titáni nagyságai alig tünnek fel az emberi mesterkéz bámulatos alkotásai mellett. A népviseletek természet hü utánzata. Arabok, chinaiak, indusok, japánok, ugy a hogy élnek, sátraikban, szokásaikban bemutatva. A kiknek sorsuk meg nem engedte, hogy a kiállitást megtekintsék, azoknak valóban a legkedvezőbb alkalom nyilik megbámulni a párisi világkiállitást. Az ember nem tudja, hogy Photoplasztikumban van hanem a bámulni valók folytonosságában szinte más levegőt érez s szinte jól esik az a tudata, hogy csak egy üveg ajtót kell nyitnia, — hogy távozhassék Frankhon fővárosából.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdáukat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbizásokat.

Egy fiumei kirándulás epilogusa.

(Perlekedő dalárdisták.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Budapest, január 11.

Az angol hajóraj fiumei látogatása alkalmából a budai dalárda is lerándult testületileg a kormányzó meghivására. A kirándulás előtt a dalárda vezetősége tudatta a tagokkal, hogy a kirándulásban csakis maguk a dalárdisták vehetnek részt nejeik nélkül.

Alig hogy véget értek a fiumei ünnepségek, a dalárda 10 tagja beadványt intézett a dalárda választmányához, előadva, hogy 3 dalárdista: Kövesi János, Bagonyi és Vadnay nem ugyan feleségeikkel, hanem a dalárda vezetőségének tilalma daczára — *barátnőik*-kel vettek részt az ünnepségeken. A beadvány felveti azt a kérdést, vajjon ezen botrányok után tagjai lehetnek-e a nevezett urak a dalárdának?

— Nős tagjaink — mondották ezen beadványaikban szószerint az erélyes dalárdisták — nem vihették magukkal nejeiket, mert a a meghivás csak az uraknak szólt. Nevezett urak azonban tultették magukat ezen, minden ép erkölcsi érzékkel biró ember által respektálandó tilalmon s magukkal vitték barátnőiket. Kérjük hát a megtorlást!

Ezen beadványt 10 dalárdista irta alá. A A bevádolt dalárdistak közül kettő kilépett, de a harmadik Kövesi János a beadványt aláiró 10 dalárdista ellen rágalmazási és becsületsértési panaszt adott be.

Ma tárgyalta ezt az ügyet Budapesten *Wiener* dr. büntető járásbiró. Mint vádlottak Gretschl Ede, Palathy Pál, Schmellheger Sándor, Misztaker György, Gaál Samu, Kápolnai Gyula, Kerzsely Károly, Forgács Károly, Szlavik Ferencz dr. és Domby Zoltán szerepeltek. Volt még egy 11-ik vádlott is *Balogh* Irén, aki ellen Kövesi amiatt emelt panaszt, hogy azt mondta neki, hogy ő Fiumében a szállodában együtt lakott barátnőjével. A tárgyaláson Kövesi panaszost Róth Sándor dr., vádlottakat pedig Baránsky Gyula dr. ügyvéd képviselte.

A hosszas békitgetési kisérletek eredményre vezettek, amennyiben a vádlottak kijelentették, hogy a beadvány sértőnek jelzett tartalmát, illetve annak azon passzusát, amely tisztességtelennek s erkölcsi érzék hiján való embernek jelzi a panaszost — visszavonják s ezért sajnálkozásukat fejezik ki a panaszosnak. Ezzel az ügynek a büntető biróság előtti része be lett fejezve.

EGYESÜLETI ELET.

(*) **A mérnök-egylet felolvasása.** Az aradi épitész és mérnök-egyletben holnap, *szombaton* délután 6 órakor *Kövér* Lajos mérnök felolvasást tart *nemzeti törekvések az épitő-müvészetben* czim alatt. Az egylet elnöksége tudatja, hogy a felolvasásokon az egylet tagjain kivül vendégeket, igy az iparosokat is szivesen látja. A jövő szombaton *Sármezey* Endre tart érdekes felolvasást a *gőz és benzin motoros automobilokról.*

(*) **Az Erzsébet jótékony asztaltársaság** szombaton este a Mirtl-féle vendéglőben rendes heti értekezletet tart, melyre ez uton is meghivja a t. tagokat az elnökség.

Kerpel Izsó

kölcsönkönyvtárába

Aradon, Atzél Péter-utczs 1. szám (az Udvarban,)

a következő

ujdonságok és pótlások

érkeztek:

Lampérth: A kuruczok világa. Bársony: Ingovány. Mocsáryné: India és Ceylon. Sonnenfeld: Lenau élete. Kubinyi: Arva vár. Jókuthi: Apa és fiu. Vacano: Titokszerü történet. Litkai: Perlaki család. Byr: Lejtős uton. Savage! A harlemi boszorkány. Nodier: A kastély titka. Prévost: A szerelmes báró. Koch P.: Nyakkendőben. Joung: Az elveszett okmányok. Zichy gr.: Az álom regénye. Besant: Forster Dóra. Szivós: Az eltünt. Bartalus: A müvészet pongyolában. Deák F.: Fogságom története, Wessényi Anna, Özv. Csáky I.-né. Fillier: A kormányozható léghajó. Pór: Hellén államrégiségek. Homonnai: Elbeszélések. Vadnay: Tisza mellékéről. Andor: Tünedező világ. Mikszáth: Különös házasság. Kóbor: Budapest. Zbóray: Aranyrozsda. Albane: Hermann és Dorottya levelei. Trewmann: Tanya az erdőben, 86,000 dollár. Budayné: A fehér grófnő. Farkas: A végzetes bünjel. Noth: A gyémánt gomb. Kmetty: A czigánynő. Csepete: Pokrócz. Adám-Adomák. A toronyőr leánya. Madarassy: Az élet bohóságai. Birschpfeiffer: A hóhérlegény és Margit. Farkas: A hazaszeretet vértanui, Gyilkosság gyorsvonaton. Guthy dr.: Jómadarak. Zbóray: A reálisták törvény ellen Szabó: Tévesztett utakon. II. Katalin uralkodása. Madarassy: Tul az Oczeánon. Horn Nihilisták, Vén diák. Sacher—Maroch: A lélekszabaditók. Szabó: Egy ifju gróf története. Szabó E.: Elkésett ember, Pokolkői Vendel. Bródy: Emberfejek. Zilahi Kiss B.: Katona I. élete. Rákosy: Aesopus. Breux: A bölcső. Spolló: Vénus titkai. Waldraf: A vándorló lélek. Piawal: A fekete delnő, Az uj világ rémei, Véres gyémántok. Mauka: Mikor a lelkek szövetkeznek. Zsedényi: A mi vármegyénk. Sinkievitz: Quo vadis?

Ifjusági iratok: Tutsek: Szélvész k. a, Földes: A burok magyar vitéze. Rákosi: Hős fiuk. Gauss: A burok földjén. Tábori: Délibábok. Marcé: Egy falat kenyér. Treller: A rétségek fia. Berthet: A gyermekrabló. Tóth: A rómaiak története. Gaál: Kompánisták.

Német irodalom: Dostojewsky, Fromberg, Baudissin, Stratz Wolzogen, Schubin Wildenbruch, Reuss, Rosegger, Kipling, Eschtruth, Megede, Auerbach, Spättgen, Richter, Bernhard, Féval, Heimburg, Sturmer, Prévost, Longius, Conscience, Musset, Zola, Sedlitz, stb. stb. legujabb müvei.

Havi kölcsöndij **1 korona 20 fillér**, vagy kötetenként **8 fillér**. *A könyvek ujak és tiszták.* Jegyzék ingyen.

Kiváló tisztelettel:

KERPEL IZSÓ

könyvkereskedése és kölcsönkönyvtára.

TANÜGY.

(—) **Az Aradi Tanitótestületek Segélyalapja** holnap, szombaton delután fel öt órakor a polgári fiuiskola IV. a) osztályában tartja évi közgyülését, melyre a t. tagokat teljes számban való megjelenésre ezennel tisztelettel felkéri az elnökség.

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDES.

Aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Arad, január 11.

A hideg tartós. Nappal, ha melegen süt a nap, ilyenkor 8. C°-ra száll fel a hőmérő, mig éjjel átlag 14—20° C. a hideg.

A vetések gazdagon vannak hóval takarva, ami nagy megnyugvására szolgál gazdáinknak.

E nagy hidegnek lehet tulajdonitani, hogy a behozatal éppen semmi.

Egész héten alig jött be mintegy 300 métermázsa buza, noha az árak szilárdak voltak, mig most olcsóbb árakat jeleznek a budapesti tőzsdén.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm sulyegységet véve alapszámitásnak, *korona* értékben:

I-ső minőségü buza 6·40—6·60.
Közép minőségü buza 6·30—6·40.
Tengeri 4·00—4·05.
Rozs névleges jegyzés 6·10—6·20.
Arpa névleges jegyzés 5·40—5·60.
Zab névleges jegyzés 5.10—5.20.
Az irányzat lanyhább lett.

Vásári jelentés.

— Aradon, 1901. január 11-én tartott heti állatvásárról. —

Felhajtás kicsiny, kinálat és kereslet egyaránt kevés, vételkedv lanyha.

Felhajtatott 95 drb szarvasmarha és borju, 65 drb ló és 325 drb sertés.

Arak a következők:

Szarvasmarha vásár: Szarvasmarha levágásra elsőrendü párja 560—600 koronáig. Szarvasmarha levágásra másodrendü párja 360—480 koronáig. — Szarvasmarha hizlalási czélra —.— koronáig. Igásökör párja —.— koronáig. — Fejőstehén kis borjas 140—220 koronáig. Szopósborju levágásra darabja 24—44 koronáig. — Rugottborju drbja 52—1·10 koronáig. Juh párja —.— koronáig. — Bárány párja —.— korona — fillérig. Tehén levágásra —.— koronáig.

Lóvásár: Remondaló darabja — korona. Hintósló párja —.— koronáig. — Igásló elsőrendü párja —.— koronáig. — Igásló másodrendü párja —.— koronáig. — Parasztló párja 240—300 koronáig. — Rossz ló (levágásra) párja —.— koronáig. — Elcsigázott ló drbja poronáig. — Kincstari mustra ló drbja —.— koronáig.

Sertésvásár: Hizott sertés klgrja 84 fillérig. — Félhizott sertés klgrja 80 fillérig. Süldősertés párja 44—60 koronáig Pecsenyemalacz drbja 3·00—5·00 fillérig. Fiaskocza drbja 60—90 koronáig. Paraszthizlalásu sertés klgrja —.— fillérig. — Három hónapos malacz párja —.— koronáig.

Baromfivásár: Hizottliba párja 10—12·00 koronáig. Soványliba párja 4·80—5·20 fillérig. Fiatalliba párja —.— koronáig. — Kappan párja 3·60—4·— fillérig. — Idei csirke sütni való párja 2·20—2·60 fillérig. Idei csirke rántani való párja 1·10—1·30 fillérig. Gyöngycsirke párja —.— koronáig. — Rucza párja idei 2·40—3·60 fillérig. Pulyka párja 7·00—10 koronáig. Tojás 5 drb 40 fillér.

Halpiacz: Eleven hal klgrja 2·40 fillérig. — Vágott hal klgrja 2·— fillérig. — Jegelt halak klgrja 90—1·20 fillérig. — Apróhalak klgrja —.— fillérig. — Kecsege kilogrammja —.— fillérig.

A hetipiacz 11 órakor oszolni kezdett.

Budapesti árú- és értektőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósitása. —

Budapest, január 11.

Délitőzsde. A buzakinálat kielégitő, a vételkedv mérsékelt. Nyugodt irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, változatlan árakon. Egyéb gabonanemüek változatlanok. Malmok tartózkodőak. Időjárás havas, hideg.

Zárul 12 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.56— 7.57
Buza októberre	7.66— 7.67
Rozs 1901. áprilisra	7.32— 7.34
Zab 1901. áprilisra	5.98— 5.99
Tengeri 1901. augusztusra	4.98— 4.99
Repcze augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.54— 7.55
Buza októberre	7.66— 7.67
Rozs 1901. áprilisra	7.34— 7.35
Zab 1901. áprilisra	5.96— 5.97
Tengeri 1901. augusztusra	4.97— 4.98
Repcze augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor: korona

Osztrák hitelrészvény	659.50
Magyar hitelrészvény	666.—
Leszámitolóbank részvény	418.—
Rima-Murányi vasmű részvény	455.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	665.25
Közuti vasut	576.50
Városi villamos vasut részvény	294.—

Szeszüzlet.

— Január 11. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomitott szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter %, beleértve 70 korona fogyasztási adót.

Száritott moslék 12 korona 50 fillér mmázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Január 11. —

Magyar elsőrendü: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 90 — 92 fillérig. Oreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban ——— fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 95 — 96 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 92 — 94 fillérig. Fiatal könnyü páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 90 — 92 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Könnyü páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban ——— fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Könnyü páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban ——— fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüll sulyban ——— fillérig. Könnyü páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban ——— fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 88 — 90 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 86 — 88 fillérig. Könnyü páronkét 240 kilogrammig terjedő sulyban 80 — 84 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokásszerü levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. Szokásszerüleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadónak.

Sertéslétszám. Január 8-án volt készlet 31286 darab, január 9-én fölhajtatott 102 darab, januór 9-én elszállittatott 208 darab, január 10-én maradt készletben 31180 darab. Uzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti árú- és értéktőzsdén.

Budapest, 1901. január 11.

Magyar aranyjáradék 4%	117.—
Magyar koronajáradék 4%	92.33
Magyar arany 4½%	120.—
Magyar ezüst 4½%	100.—
Magyar keleti vasut	120.—
Magyar földtehermentesitési kötvény	92.—
Magyar italmegváltási kötvény	98.85
Horvát-szlavon földtehermentesitési kötvény	93.50
Magyar nyereménysorsjegy kölcsön	166.75
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	140.25
Osztrák papirjáradék	98.15
Osztrák járadék ezüst	98.—
Osztrák járadék arany	117 25
Koronajáradék	98.25
1860-iki államsorsjegyek	137.25
Osztrák-magyar bankrészvény	1695.—
Magyar hitelbank részvény	669.—
Osztrák hitelintézet részvény	652.75
Osztrák-magyar államvasut	669.50
20 frankos arany (Napoleondor)	19.16
Német birodalmi márka	117.65
Pondon	240.55
Láris	95.75

Buzaárak Amerikában.

— Január 11. —

New-York:	cent.
Buza (per loco)	81½
januárra	—
februárra	—
márcziusra	81⅛
májusra	81⅞
Tengeri januárra	46⅛
márcziusra	45¼
májusra	44¼
Chicagó:	
Buza januárra	74¼
márcziusra	—
Tengeri januárra	36⅝

Buza irányzat gyönge.

= **Fizetésképtelenségek.** A bécsi Creditoren Verein a következő fizetésképtelenségeket jelenti: Singer Kálmán, Stanislau. — Schwarcz Manó, *Budapest.* — Weiser József férfiruhakereskedő, Bécs. — Pollatschek és Heuduska, keresk. czég *Ujvidék.* — Herzog Adolf, Teplitz. — Hochhäuser Mária, *Jászberény.* — Steckel Ignácz, *Pozsony.*

NAPIREND.

Január 12. Szombat, Róm. kath. naptár: Ernő. — Protestáns naptár: Ernő. — Izraelita naptár: Sabbat, Semot. — Görög keleti naptár (deczember 30.): Aninia. — A nap kél 7 óra 30 perczkor, nyugszik 4 óra 15 perczkor. — A hold kél délelőtt, nyugszik 10 óra 29 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 775·4 millimeter, délután 2 órakor 774·4 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C⁰ — 16·3. délután 2 órakor C⁰ — 10·3. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor K. 1. délután 2 órakor N. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor félborult, délután 2 órakor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjóslás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Változás nem várható.

Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (szinház-épület, I-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-dij: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11½—12½ óráig. Helyiség: Ereklyemuzeum helyisége melletti ülésterem.

Január 12. Gőzgépkezelők és kazánfűtők vizsgája. — Az aradi tanitótestületek segélyalapjának közgyülése délután 4½ órakor (Polgári fiuiskola.) — Az aradi zenekonzervatoriam házi estélye.

Január 13. Az aradi hentesek kölcsönös kárbiztositó szövetkezetének közgyülése délután 3 órakor (Ipartestület.)

Január 15. Világos hegyközség közgyülése délelőtt 11 órakor.

Január 16. A Kölcsey-egyesület népszerü előadasa délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Január 26. A nagy-buttyini takarék- és előlegezési-egylet mint szövetkezet közgyülése délelőtt 10 órakor.

Január 27. A németsági takarék- és segélyegylet mint szövetkezet közgyülése délután 1 órakor. — A soborsini takarékpénztár közgyülése délután 3 órakor.

Január 30. Körorvosválasztás Petrisen.

Február 3. Burmester Willy hegedűművész hangversenye délután 5 órakor (Fehér Kereszt.)

Február 11. Körállatorvosválasztás Szemlakon.

REGENY-CSARNOK.

A szürke asszony.

— Regény. —

Irta: **Sudermann Hermann.**

Forditotta: **Hellerné-Oláh Margit.** [21]

(Folytatás.)

XI

Szent Iván éjjele volt. Virágzó bodzafa illata tölté be a léget. A hold sugarai ezüst fátyollal teriték a földet.

A faluba nagy öröm volt. A mezőn meggyujtott szurkos hordók világánál tánczoltak a béresek és a szolgálók. Magasan lobogtak a lángok a pusztán s hegedü-czinczogás hangzott a légben.

Pali a kerités megett állva nézett a távolba. A béresek mind tánczolni mentek s nővérei sem voltak még itthon. Kikérték magukat, hogy barátnéjokhoz, Hedvighez, a lelkész leányához mehessenek látogatóba. Pali szivesen látta őket Hedvig, ez egyszerü, jó leány társaságában.

S most meg akarta várni, mig hazajönnek.

A holdfény kicsalta a pusztára, mely némán terült el éjjeli nyugalmában, csakis a hangabokorba czirpelt néha-néha egy-egy tücsök — mintegy álmában, királyszegfü lehajtotta fejét s fénybogárkák csillogtak, mintha a holdfénynyel akartak volna vetekedni.

Pali lassan, halk léptekkel haladt előre, olykor-olykor megbotolva egy vakondturásban, vagy megakadva valami bozótban Csillogó cseppekben ragyogott a harmat és édes illat lengett az egész puszta fölött. Igy ért Pali a fenyőbokrokhoz, melyek még törpébbnek látszottak, mint egyébkor.

Az erdő sötet falként emelkedett előtte s a holdfény mint frissen esett hó pihent rajta.

A kisérteties félhomályban ráakadt a helyre, hol pár évvel ezelőtt a függőágy lebegett. Pali csak ment, csak ment, mig egyszerre előtte állt a csucsfedeles, erkélyes fehér ház, mint egy csillogó márványpalota. Az egész udvarban mély csend honolt, csak itt-ott nyöszörgött egy kutya, de ez is végre elhallgatott.

A rácsos kapu előtt megállt, nem tudva hogyan jutott ide. Felkapaszkodott a kapura, benézett az udvarba, mely tündöklő holdvilágban fürödve, mély csendben pihent. Itt-ott egy szekér fekete körvonala volt látható; fehér macska lopódzott el a kerités alatt, — különben minden álomba volt merülve.

Pali odábbhaladt a kerités mellett. A kovácsmühely mögött pislogó szénhalom feküdt, mint égő szem kandikálva ki a sötétből. Most a kerthez ért. Magas hársfák nyujtották ágaikat feléje, akáczfa és korai rózsa illata tölté be a levegőt. Az ágak közül a kavicsos utak mint megannyi ezüstszalag csillámlottak s a napóra, gyermekkori álma, sötét árnyékot vetett maga körül.

A fehér házhoz mind közelebb jutott. Már majdnem beláthatott az ablakokon. Itt is minden álomba látszott mélyedve.

Pali olvasta valahol, — talán Elzbeth könyvében, — hogy a szerelmesek holdvilágos éjjeleken imádottjaiknak éjjeli zenét adnak. A tehetősek guitárral és mandolinnal. Igy volt ez a szép lovagkorban és Spanyol- vagy Olaszországban még talán ma is igy van.

Ez jutott most eszébe s elgondolgozott azon, hogy hogyan venné ki magát, ha ő, a balga, ügyetlen Pali mint egy kóbor lovag elkezdene lanton játszani s éles hangjával hozzá szerelmi dalokat énekelni.

Felkaczagott e gondolatra, de aztán eszébe jutott, hogy hiszen ő mindig magánál hordja hangszerét. Az árok szélére ült s a keritéshez támaszkodva fütyölni kezdett, — előbb félénken és halkan, aztán mindig bátrabban és bátrabban és mint mindig, ha átengedte magát érzeményeinek, végre mindenről megfeledkezett maga körül.

Egyszerre mint egy mély álomból ébredt fel, az ágakat háta mögött zörögni és recsegni hallva. Ijedten fordult meg.

Elzbeth állt mögötte fehér pongyolában — hanyagul vállra vetett esőköpenyegben. Pali az első pillanatban elakart futni, de tagjai megtagadták a szolgálatot, mintha megbénultak volna.

— Elzbeth, mit csinálsz itt? — kérdé végre dadogva.

— De mit csinálsz te? — viszonzá ez mosolyogva.

— Én — én — egy kicsit fütyörésztem.

— Es ezért jöttél ide?

— Mért ne?

— Igazad van — én nem fogom neked megtiltani.

Elzbeth a kapu rácsához támaszkodva, nézte Palit. Mindketten hallgattak.

— Nem akarsz bejönni? — kérdé végre Palit, — nem birván fogalmával annak, mit mondott.

— Átmásszak a keritésen? — kérdezé ez ártatlanul.

Elzbeth mosolygott. Nem, mondá fejcsóválva — megláthatna valaki az ablakból — s ez nem volna jó. De beszélni akarok veled — megállj, kijövök hozzád én s elkisérlek egy darabig.

S egy meglazult léczet félretolva, kisuhant a szabadba, aztán Palinak kezet nyujtott és mondá:

— Jól tetted, hogy eljöttél, — már sokszor vágyódtam arra, hogy veled beszéljek, — de sohasem találkoztunk. — Mélyen felsóhajtott, mintha szomoru órákra gondolt volná vissza.

Pali egész testében remegett. A fiatal leány szüzi alakja, ki éjjeli pongyolájában oly tisztán és elfogulatlanul állt előtte, majdnem ellojtá lélekzetét. Szive hatalmasan dobogott, szemeit földre szegzé.

— Miért nem beszélsz? — kérdé Elzbeth

Zavart mosoly tévelygett Pali arczán.

— Ne haragudj — suttogá.

— Miért haragudnám? — kérdezé Elzbeth. — Inkább örülök, hogy egyszer egészen az enyém vagy. De mégis különös, éppen mint a mesékben. Én az ablaknál állok a holdra bámulva — kedves mamám elaludt — s azon gondolkozom, merjek-e szintén lefeküdni, de a fejem fáj, a homlokom lázban ég — oly nyugtalan a lelkem. S egyszerre a kertben — fütyölést hallok — oly szépen, bánatosan, szomoruan, mint ahogy csak egyszer hallottam életemben, régen-régen. Ez csakis Pali lehet — gondolom — s mentül tovább hallgatom, annál világosabb lett a dolog. De hogy kerülhet ő most ide? — kérdém magamban s mert minden áron meg akarok győződni, felöltöm köpenyegemet s kilopózom a kertbe — igy ni — s most itt vagyok — s most jer, menjünk az erdőbe, ott nem láthat meg senki.

Palit karonfogta és némán mentek a holdfénybe merült mezőkön át.

Egyszerre arczát kezével elfödve, keservesen sirni kezdett.

— Elzbeth, mi bajod? — kérdé Pali ijedten.

Elzbeth tántorgott s gyenge alakja remegett a zokogástól.

Ő némán rázta a fejét.

— Hadd csak — suttogá — majd elmulik.

Tovább akart menni, de ereje elhagyta. Felsóhajtva leült a harmatos fübe az árok szélén.

Pali némán állt előtte. Hadd sirja ki jól magát . . . Hogy mily jótétemény ez, azt már sokszor tapasztalta életében. Minden aggodalma eloszlott. Itt vigasztalni kellett és ennek ő mestere.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Január 11. —

Fehér Kereszt szálloda. Zinner Bernát utazó Bécs. — Steinhof Károly utazó Bécs. — Szász Ödön utazó Budapest. — Weigel Henrik utazó Budapest. — Bartos József utazó Budapest. — Mandl József utazó Bécs — Kossak József fényképész Temesvár. — Löwy Viktor utazó Bécs. — Hofner Ferencz utazó Bécs. — Weisz Lipót utazó Temesvár. — Hagel Vilmos utazó Budapest.

Központi Szálloda. Peccol József birtokos Hátszeg. — F. R. Bramsch gyáros Teplitz. — Kövér Márton birtokos Szemlak. — Armány Mór kereskedő Bécs. — Dr. Dénes Jakab ügyvéd Buttyin. — Goldstein Salamon kereskedő Ujvidék. — Tenner Kálmán kereskedő Bécs. — Gross Bertalan kereskedő Buttyin. — Stern Sándor kereskedő Jászberény. — Arpás Ignátz utazó Győr. — Kummer Károly kereskedő Budapest. — Grimm Izidor kereskedő Budapest. — Boros Lajos kereskedő Baróth. — Pendl Adám kereskedő Temesvár.

Nádor szálloda. Falb Mátyás kereskedő Győr. Schwartz János kereskedő Lippa. — Kiss János irnok Kunágota. Fidy Lajosné birtokosnő, Almás-Iratos. Fleischer Fülöp jogász Csernovitz. — Szemerédy János magánzó Nagylak. — Valerián József vállalkozó Világos. — Lukács László birtokos Szemlak. — Wittman Ferencz könyvelő Szt.-Márton.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		**Budapest felől érkezik:**	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szmv. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		**Erdely felől:**	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinig délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáig este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	—.—	Gyorsvonat delelőtt	6.23
Temesvár felé:		**Temesvár felől:**	
Személyvonat reggel	6:20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		**Szeged felől:**	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		**Brád felől:**	
Személyvonat reggel	6.25	Borossebesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borossebesig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Városi szinház.

Bérlet 101. sz. Páratlan.

Szombaton, 1901. évi január hó 12-én:

A kis alamuszi.

Operette 3 felvonásban. Irta és zenéjét szerzé: Ifj. Bokor.

SZEMÉLYEK:

De Chateaux	Felhő Rózsi.	Sarah, neje	Rédei Szidi.
St. Remy	Boda F.	Mary, huga	Parlagi K.
De la Tremuile	Szadai F.	Tom	Rubos A.
Mervilleaux	Nemes S.	A prefet	Czakó V.
Mac Donald	Fenyéri Mór.	Rendőrkáplár	Hegyessi Gy

Kezdete 7 órakor.

M. kir. államvasutak aradi üzletv.

34667—I. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Piski állomásán lévő pályavendéglő bérletére ezennel zárt ajánlatu pályázat hirdettetik.

A bérlet 1901. évi május hó 1-vel kezdődik és tart ezen időponttól számitott 3 éven át vagyis 1904. évi április hó 30-ig.

A bérleti feltételek a magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének I. osztályában a rendes hivatalos órákban megtekinthetők, vagy kivánatra postán megküldetnek, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Az 50 kros bélyeggel ellátott és „Ajánlat a piski-i pályavendéglő bérletére" feliratu boritékba zárt ajánlatok lepecsételve **1901. évi január hó 25-én déli 12 óráig** alulirott üzletvezetőség általános igazgatási (I.) osztályánál nyujtandók be.

Bánatpénz fejében 200 K. azaz kettőszáz Korona készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb 1901. évi január hó 24-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyüjtőpénztáránál Aradon leteendő.

Takarékpénztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el.

Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitüzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1900. deczember 27-én.

A magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetősége.

Szőlőkaró eladás.

Draucz községben levő raktáramban kizárólag tölgyfából hasitott kitünő minőségü, a jelenlegi igények szerint erősre készitett **5, 6 és 7 láb hosszu**

szőlőkaró kapható. 2948

A közeli hegyaljai szőllőkbe könnyen tengelyen is szállitható.

Ajánlok továbbá jó minőségü **száraz bükk és tölgy gömb és hasáb tüzifát,** melyet kivánatra a **ternovai** állomáshoz is waggonba rakva szállitok.

Értekezni lehet **Drauczon: Traub Kálmán urnál.**

Schreyer Jakab, fakereskedő.

Meghivás.

A „Soborsini takarékpénztár részvénytársaság"

t. részvényesei

folyó évi január hó 27-én délután 3 órakor, az intézet helyiségében tartandó

III-ik évi rendes közgyülésére

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Napirend:

1. A közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére egy bizottság kiküldése.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1900. évi mérleg megállapitása, valamint a nyereség felosztása és felmentvény megadása iránti határozathozatal.
3. Az elnök, hét igazgatósági tag, a felügyelő-bizottság és az igazgató-választmánynak megválasztása.
4. A t. részvényesek netaláni inditványai az alapszabályok 58-ik §-a értelmében.

A t. részvényesek, valamint alapszabályszerü képviselői felkéretnek, hogy részvényeiket vagy letéti igazolványaikat, — a képviselők pedig ezen meghatalmazásaikat — az intézet pénztáránál folyó hó 27-ig, vagy Aradon az Aradi ipar- és népbank főpénztáránál folyó hó 26-ig, elismervény ellenében letéteményezni sziveskedjenek.

Kelt Soborsinban, 1901. évi január hó 10-én.

Gróf Hunyady Károly,
intézeti elnök.

18/1900. sz.

Faeladási hirdetmény.

A csanádi székeskáptalan felügyelete alatt álló, a Dezső Ádám-féle silingyiai kegyes alapitványhoz tartozó, Aradvármegye Silingyia községe határán, az arad-csanádi vasutak bokszegi állomásának közelében fekvő erdőbirtokból, a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur ő nméltóságának 59939/899. számu magas engedélye folytán kiirtható, mintegy 360·24 kat. hold erdőterület 20,372 m³-re becsült tölgy, cser és gyertyánfából álló fakészlete, **1901. évi január hó 25-én déli 12 órakor** Aradon, a m. kir. állami erdőhivatal hivatalos helyiségében zárt ajánlati versenytartása mellett el fog adatni.

Tájékozásul megjegyeztetik, hogy az eladandó fatömegnek mintegy 1·88%-a tölgymüfának, 24·58%-a tölgy, 33·66%-a cser és gyertyán hasáb, 20·44%-a vegyes dorong, 19·44%-a galy tüzifának van minősitve.

A hivatalosan megállapitott becsár, egyszersmind kikiáltási ár: 32,764 kor. 92 fill. (harminckétezer hétszázhatvannégy korona 92 fillér.)

Az 1 koronás bélyeggel ellátott s kellően lepecsételt ajánlatokhoz 3300 kor. (háromezerháromszáz korona) bánatpénz készpénzben vagy óvadékképes, magyar állami értékpapirokban csatolandó és kijelentendő, hogy az ajánlattevő az eladási és szerződési feltételeket ismeri s azokat kötelezőül elfogadja.

Az ajánlatok a már jelzett helyen és napon délelőtt 11 óráig nyujtandók be; később érkező vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelmen kivül hagyatnak. Utóajánlatok el nem fogadtatnak.

Az árverési és szerződési feltételek az aradi m. kir. állami erdőhivatal hivatalos helyiségében megtekinthetők, illetve megszerezhetők. 3444

Arad.

M. kir. állami erdőhivatal.

Csak **40** fillérért már
1901 Január hó 12-én
10.000 kor.
1000, 500, stb. stb.
ÖSSZESEN **1311** NYEREMÉNY NYERHETŐ,
a **DIÁK-OTTHON**-SORSJÁTÉKBAN
SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.

3384

CONTINENTAL-RUM

A legjobb és legtisztább családi rum

KAPHATÓ GOTTSCHLIG ÁGOSTON CS. és KIR. UDV. TEA és RUM KERESKEDÉSEIBEN

BUDAPESTEN: IV. VÁCZI UTCZA 11 SZ. IV. EGYETEMTÉR, EGYETEM U. SARKÁN
VI. ANDRÁSSY ÚT 23 SZ. VII. KEREPESI ÚT 6 SZ.

VALAMINT MINDEN JOBB FÜSZER és CSEMEGE KERESKEDÉSBEN

276

Bérbe adó.

A Chorin Áron-utcza 1. számu házban

AZ ARANY „ABC"

épületben, az Asztalos Sándor-utczára nyiló

két üzlethelyiség

1901. évi május hó 1-étől bérbe adó.

Bővebb felvilágositást ad az Aradi Első Takarékpénztár. 3414

Dusan berendezett előnyomda.

A farsangi idényre báli füzők

minden szinben és árban.

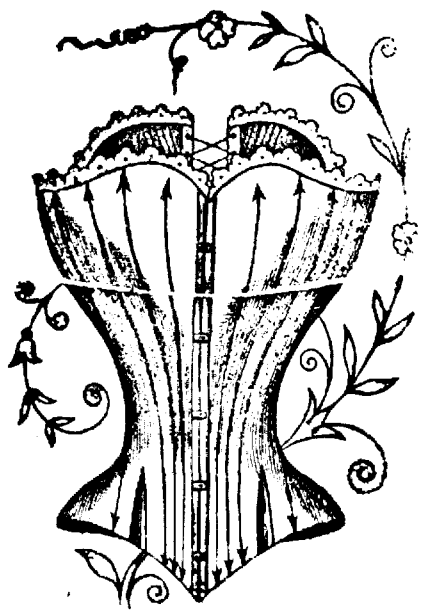

Nagyérdemü

Hölgy-

közönségnek!

ajánlják dusan berendezett

füző-raktárukat,

ugyszintén

mérték utáni

készitményeiket.

Kiváló tisztelettel 3441

BRASSAY TESTVÉREK,

Forray-utcza.

Füzők tisztitása és javitása elvállaltatik.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi idényre báli füzők

minden szinben és árban.

Fűtőnő szabásu rövid füzők.

Birtokosok és gazdák

egybehangzó jó véleményt adnak kipróbálás után a

Somogyi Géza-féle szabad. állattáporról,

a mely rendszeresen adva, az állat szervezetére igen jótékony hatással bir, mert rendben tartja az emésztési szerveket, fokozza az étvágyat, ez által az állatnak a rendes vérkeringése megóvja a betegségtől és elősegiti a hizást, miáltal az hamarább eladásra kerülhet, a mi anyagilag igen nagy előny.

VÉDJEGY.

13652. sz. szabadalom.

Számos elismerő és köszönő levelek megerősitik a fentieket, melyekből csak az alantit közlöm:

Tekintetes Somogyi Géza urnak Arad.

Ertesitem, hogy az Ön gyártmányát képező állattáport kipróbálva, azt az állatok, — kiválólag pedig a sertések táplálásánál jónak találom, — s ugy az állat emésztésére, valamint az esetleg fellépő betegség gyógyitására és meggátlására bárkinek is a legmelegebben ajánlom.

Székesfehérvár, 1900. február 24.

Tisztelettel:

Pauer István,
Székesfehérvár sz. kir. város allatorvosa.

Igen tisztelt Uram!

Az ön által gyártott m. k. szabadalmazott állatok emésztését elősegitő porát ugy sertéseimnél, valamint teheneimnél alkalmazva, tapasztaltam, hogy azoknál az emésztést kitünően elősegitette és sertéseim közt ezen por használata folytán sertésvész vagy egyéb betegség nem fordult elő, daczára annak, hogy a szomszéd udvar vész fertőzött volt. Ennélfogva ezen port a legmelegebben ajánlhatom.

Majlátfalván, 1899. évi okt. hó 14-én.

Tisztelettel: **Deák Lajos,** jegyző.

Ennélfogva egy gazda sem mulaszsza állatainál a Somogyi Géza-féle állattápport alkalmazni, mely csak akkor valódi, ha a 13.652. sz. szabadalmi szám és az itt látható védjegy rajta van a csomagon és a dobozon. Egy csomag 18 kr., egy negyed kilós doboz 45 kr., egy fél kilós doboz 90 kr.

Kapható Aradon: Földes Kelemen gyógyszerész urnál, Vojtek és Weisz drogouista, Éles Ármin, Fejér Gyula, Karácsonyi Antal, Daimel Lajos, Pollák József, Nagy Farkas, Ring Zsigmond, Weisz Dávid, Ferber Lajos urak fűszerkereskedésökben és ugy Aradon, mint Aradmegyében bármely üzletben. 2341

Aradi nyomdarészvénytársaság könyvnyomdája.